

l'escala

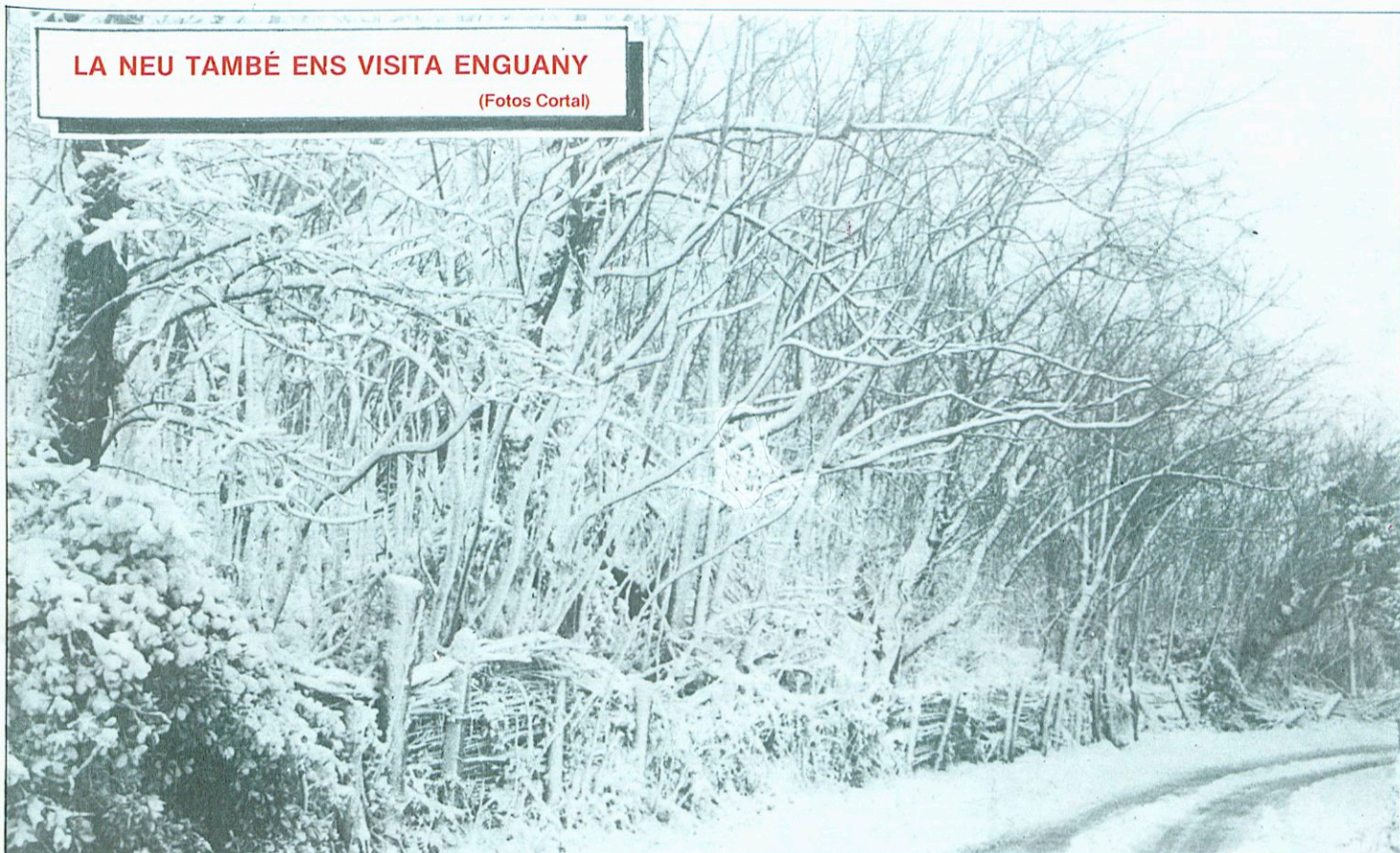
BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 81

FEBRER 1987

LA NEU TAMBÉ ENS VISITA ENGUANY

(Fotos Cortal)

PROGRAMA DELS ACTES DEL CARNAVAL '87

Sumari

FULL OBERT · VIDA ESCALENCA ·
HISSANT LA PLOMA · DE MES I DE MENYS
NOTICIARI LOCAL · ESPORT I LLEURE ·
FULL INFANTIL · UN XIC DE TOT · A & A ·
FOTOGRAFIES «QUAN EREM INFANTS» I
DE L'ESCALA ANTIGA COL·LECCIONA-
BLES, etc. etc...

CONVERSA AMB... MARIA XIMINIS

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabrú
NOTICIARI LOCAL: F. Guanter
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

Apartat de Correus, 19
17130 L'ESCALA
C.E.R. C/ Garbí, L'ESCALA

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2
- C.E.R. L'ESCALA, C/ Garbí

BUSTIA

Els articles publicats a L'Escalenc expressen solament l'opinió de
llurs autors

(Traducció del castellà de la carta de la Comissió de Festes i la
Penya Blaugrana).

Senyors i amics lectors de L'ESCALENC:

En la revista número 80, corresponent al mes de gener d'enguany, hi podreu haver llegit un resum de les activitats i els fets més importants realitzats o ocorreguts al nostre poble; resum elaborat pel Sr. Fèlix Guanter.

Fent ressaltar molt bé el que ha succeït, hem trobat a faltar un acte que creiem que és mereixedor de ser-hi publicat: ens referim, no cal dir-ho, a la «Cantada d'havaneres» del mes d'agost, com ja és costum de cada any, organitzada per la Comissió de Festes i la Penya Blaugrana.

S'esmenta la cantada que va tenir lloc a Montgó, cosa que ens sembla molt bé; però que no es faci esment de la que va tenir lloc al Port d'En Ferris ens sembla anormal; a part que, és la cantada popular del nostre poble, va comptar, com tots sabeu, amb una assistència molt nombrosa de públic, va ser retransmesa per ràdio en directe i va sortir publicada en els diaris d'àmbit regional.

No comprenem, doncs, com va poder passar per alt tal manifestació al Sr. Fèlix Guanter.

Els qui organitzem aquesta cantada d'havaneres ens sentim una mica dolguts i no comprenem com no es va fer menció d'aquest acte. La cantada del nostre poble ha de tenir cabuda a L'ESCALENC. Com molt bé diu la capçalera de l'escrit del Sr. Fèlix Guanter «NOTICIARI LOCAL». La cantada popular no és una notícia local.

Creiem que és el suficientment important com perquè es recordi en aquest resum.

Esperem que això no torni a succeir en el futur, ja que s'hi posa tot, o no s'hi posa res.

LA COMISSIÓ DE FESTES I
LA PENYA BLAUGRANA

EDITORIAL

L'EXEMPLE DE LA MATA DE JONCS

Quan ja semblava que es podia cantar victòria perquè s'havia aconseguit —si més no de paraula— l'autorització per poder anar a pescar els divendres d'aquelles setmanes d'hivern en què hi hagués mal temps —i tot gràcies a la pressió feta conjuntament per tots els pescadors de L'Escala—, arriba la «barquilla» la matinada del dissabte, 7 de febrer, obre expedient a nou o deu pescadors que eren en mar i els confisca el peix adduint que complien ordres.

Després de tot el remenament per explicar a l'opinió pública, a través dels mitjans de comunicació, el que havia ocorregut, i quan ja era passat el migdia, arriba l'autorització escrita —expedida el dia 3 de febrer, dimarts— confirmant el que el director general de Pesca havia permès de paraula i el que els pescadors havien portat a la pràctica. Les aigües es van encalmar, però a l'aire hi quedaven certes preguntes: «És que el correu de la Generalitat funciona com correus a l'Escala?»; «És que les ordres a la patrullera del mar de Roses, la famosa «barquilla», segueixen un altre conducte? O hi ha altres coses pel mig?

Segui com sigui, el que ha passat a l'Escala és molt important. Gràcies —ho repetim— a l'actuació unitària de tots els pescadors, a haver fet pinya tots plegats defensant uns interessos comuns, han aconseguit de sortir airoso en la reivindicació d'uns temes que es poden considerar de ple dret, donades les condicions meteorològiques d'aquest sector de costa.

No oblidem el paper de les dones dels pescadors, que ara fa un mes ens explicaven, a través d'aquestes mateixes pàgines, els problemes que pateix aquest col·lectiu del nostre poble.

En casos així és bo de recordar allò que deia Ramon Muntaner, aquell escriptor de Peralada nascut l'any 1.265: «Si agafeu una mata de joncs i la lligueu, i un cop lligada la voleu arrabassar, jo us ben asseguro que per més homes que l'estirin no aconseguiran de desclavar-la; ara bé, si deixeu els joncs cadascun per ell i els aneu estirant un a un, un nen de pocs anys aconseguirà d'arrencar tota la mata sencera».

Seria bo de recordar-ho perquè, entre altres coses, encara no està resolt el problema de les teranyines.

El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.

Carta a L'Escalenc

NO ES UN ADEU PER SEMPRE

Ha arribat l'hora de la meua despedida, i vull agrair publicament al Poble de L'Escala la bona acollida i el suport que en tot moment m'heu oferit.

M'he sentit molt a gust amb vosaltres i per a mi ha suposat una etapa molt important de la meua vida.

No sé que té L'Escala, a mí, m'ha entusiasmat sempre.

Us confesaré que les dues vegades que he marxat de la meua família ha sigut per venir aquí. La primera l'any 1.972 de Colònies (era la primera vegada que sortia fora de casa); i la segona, ara fa tres

anys i vuit mesos, que representava la meua independència plena, també va ésser per venir aquí. Un cop vaig adonar-me d'això, sempre més m'he preguntat si era simple coincidència o tenia algun misteri especial.

He sentit dir, que l'Escala tenia bona entrada i difícil sortida, és cert, perquè he tingut dubtes a l'hora de decidir-me per marxar.

I deixo molts records, i per tant part de mi i de la meua vida.

En aquest mar tant vostre, amb aquest xalar diví, sou molt afortunats d'estar i d'ésser d'aquí.

Molt sincerament, us recordaré i estimaré sempre.

Una abraçada,

MARIBEL PONT
Assistent Social

JULI OBERT

CARTA AMB RETRÀS ALS REIS MAGS DE L'ORIENT

Estimats Reis Mags de l'Orient: la gent d'avui som ben distrets... tenim tantes coses amb què pensar que una de les més importants com és escriure la carta als Reis ens ha passat per alt.

És que sabeu, Majestats, ja no som criatures il·lusionades, ja hem deixat d'ésser infants fins i tot en allò que mai hauríem de deixar de ser-ne; confiats, sincers, arriscats, moguts, tafaners, inclinats a sorprendre'ns, esperant sempre, no cansar-se mai, ulls esbatants vers el misteri i la sorpresa que és la vida, ulls clars i nets per veure i estimar tothom. És tot això que ens falta, estimats Reis de l'Orient... i és per això que ens hem oblidat d'escriure la carta... perdoneu la nostra manca d'infantesa. Seria llarga la llista, ara diríem la tira. Senyors Reis Mags de l'Orient aquells que fera-ho la nostra delícia quan érem molt petits... aquells que sentíem apropar-se mentre nerviosos donàvem voltes al llit sentint el trap...trap... de les potes dels camells que ja s'acostaven i sense poder dormir ens preguntàvem:

M'hauran deixat carbó?... o la nina tan esperada... o el cavall tan somniat?...

Nosaltres Srs. Reis Mags de l'Orient, necessitem més que mai: ELS ATRAFEGATS, amb mil negocis i maldecaps, necessitem posar el plat a la finestra i que ens hi deixin una mica d'il·lusió per viure... un tros d'estel que ens porti la pau a CASA NOSTRA i a tot al món. Necessitem un cavall per jugar, no una pistola. ni un tanc ni una metrallera per matar, ni res que ens serveixi per a fer la "punyeta" a ningú.

Necessitem, Senyors Reis, una trompeta per anunciar la pau i denunciar les injustícies i que tot el món se senti solidari de tothom.

Porteu-nos estimats Reis, la poesia de la nit aquella, als que estem cansats de tot. La poesia que és el costat bonic de la nostra vida, encara que l'altra sigui prosaic i dur... sense poesia.. sense una estrofa poètica, sense ànima, seríem com els ROBOTS i us demanem estimats Mags de l'Orient que no ens porteu cap robot, perquè nosaltres no volem ser-ne... Nosaltres els habitants del món i concretament els d'aquest racó tan dolç de l'Empordà, volem viure trobant sentit a les coses i a la vida... trobar-hi el cor...

Necessitem el cor per estimar els fills, els parents, i els amics, i no una clau anglesa... necessitem menjar pa sucat amb tomata... menjar escudella i carn d'olla una altra vegada (no sempre coses preparades)... jugar amb els nens, trobar-los simpàtics, encara que ens empipin, és a dir tenir un cor en el cor i no una clau.

Si ens en podriem portar de coses Senyors Reis Mags de l'Orient!... Moltes més coses que necessitem els occidentals -tips de tot perquè tenim massa coses- i potser sí que els orientals, d'allà on éreu vosaltres ens portareu com portàreu al Nen Jesús, una mica d'or, símbol de l'amor, això que ara es ven tan a la lleugera i per tan poc preu, i tan preciós com és i tan valuós i tan escàs en el nostre món fet d'egoisme. Una mica d'incens, vull, volem dir de mística, que l'estem perdent amb la pressa i amb la fressa, i no sabem aturar-nos a gosar de la bellesa, a reflexionar... a pensar... i a pregar... Una mica de mirra, estimats Reis. No ho veieu que només busquem el que ens agrada, el que ens plau, el que alimenta el jo, i quan hem de sacrificar-nos pels altres ja no hi estem d'acord i diem: "És el seu problema".

Senyors Reis, una mica d'amor, una mica de mística, una mica d'ascètica al nostre plat, o sinó ens asfixiarem.

Ah i l'any que vé no estarem tan distrets, vol dir que serem més infants i us escriurem la carta abans dels Reis. Records...

Uns nens grans

PAVELLÓ I ESPORT

Podem estar satisfets! Per fi l'Escala molt aviat tindrà un Pavelló Polisportiu cobert.

Ja fa més de tres anys que s'està treballant en el tema del Pavelló, el qual va sortir de la necessitat real de disposar d'un lloc on la gent que practica les diverses modalitats esportives (ja sigui dins d'un club, associació o en entitats esportives) pogués gaudir d'un lloc "digne" per a fer esport.

A partir d'aquest plantejament es podien fer diferents tipus de pavellons i es va optar per l'anomenat "Sala de Barri" amb unes mesures de terreny de joc aproximades de 45 x 28,5 metres. Alguns dels esports que s'hi poden practicar són: bàsquet, voleibol, futbol-sala, handbol, badminton, tennis, tennis taula, i diferents modalitats com gimnàstica esportiva, arts marcials, així com esports d'adults, de tercera edat, manteniment, etc...

La seva capacitat d'espectadors asseguts és d'aproximadament 350 persones, quantitat més que suficient per ara, en cas de quedar petit existeix la possibilitat d'ampliació amb grades plegables.

Hi ha quatre despaxos per a les Entitats Esportives i una Aula o sala de reunions, també serveis pel públic. La zona inferior està formada per la pista de joc, 3 magatzems, 6 vestuaris per a esportistes amb sis dutxes cadascun, sanitari i lavabo amb una capacitat total aproximada de 120 esportistes, també hi ha els vestidors dels monitors, entrenadors i professors, els dels arbitres i un de minusvàlids.

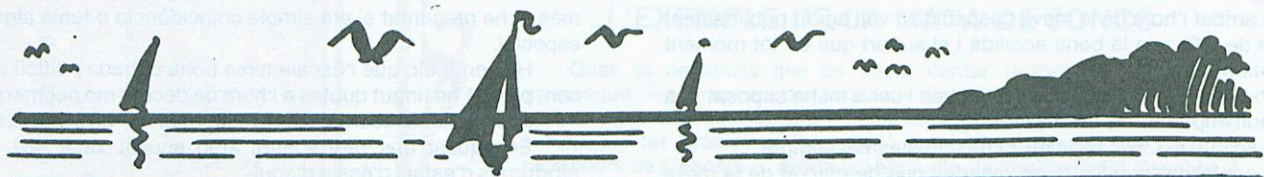
Com a característiques generals podem dir que tot el pavelló disposa de calefacció, el sostre està insonoritzat i el terra de la pista de joc està fet amb un "Parquesport" flotant i amb base amortiguadora e insonoritzada, considerant que aquest és el terra més apropiat per a la pràctica esportiva.

Una vegada acabat el Pavelló està previst acondicionar el seu entorn amb el pàrquing i les seves zones esportives annexes.

Una vegada acabada l'obra, l'Entitat que se'n farà càrrec serà el Patronat Municipal de l'Esport que serà el que tindrà cura del seu funcionament i utilització per part de totes les sol·licituds que li siguin formulades.

Esperem que aquesta obra que costa tants de diners a l'Ajuntament, Generalitat i Diputació pugui incrementar encara més les cotes de participació esportiva al nostre Municipi.

Josep Lluís Sastre i Brugués
Secretari-tècnic del Patronat Municipal de l'Esport

Ramon Ylla i Heras
JARDINER

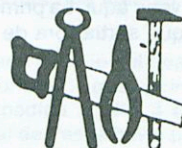
PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/ Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/ Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/ del Mar, 6
Telèfon: 77 04 86

L'ESCALA

ESTUDI I SERVEI

ASSESORIA EMPRESARIAL

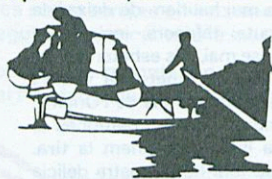
L'ESCALA - Tel. 77 10 23

Area laboral i social - Aspectes fiscals de l'empresa
Assesorament jurídic-empresarial - Contabilitats
Gestions de tota mena - Assegurances

JAUME BATLLE PAGÈS
Agent Col·legiat d'Assegurances

Hostal «El Roser»

RESTAURANT
especialitat en peixos i mariscs

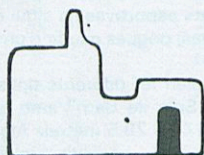

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció Central / Aire acondicionat
Parking Particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9
Tels. (972) 770219 / 770977

L'ESCALA
Costa Brava (Girona)

Residencial «FLORA PARK»
(PUIG PEDRÓ)

Construcció de vivendes amb jardí i piscina
comunitàries, a partir de:
5.200.000€

condicions de pagament a convenir.
RAFAEL MORENO I GARCIA

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

RAFAEL MORENO I GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES
Venda de parcel·les «Jardines del pedró»

Tel. 77 08 71

Port d'en Perris

L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladatmat a Palafrugell s/n
Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

ASSEGUANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avinguda Ave Maria, 7
L'ESCALA

Tel. (972) 77 02 72

PALLACH: TOT UN PEDAGOG ARA, CATALUNYA!

Com a simpatitzant o partidària (no militant) del partit polític P.S.C. - Reagrupament, actualment desaparegut, vull recordar el seu impulsor i líder, el Doctor en Ciències de l'Educació, Josep Pallach i Carolà (1920-1977), que en el transcurs del III Congrés del Partit Socialista de Catalunya - Reagrupament, celebrat a Barcelona els dies 8 i 9 de gener de 1977 fou elegit Secretari General del Partit per aclamació (unanimitat).

No vull destacar, però, en el desè Aniversari del seu traspàs, ocorregut la matinada del 10 a l'11 de gener de l'any 1977, la gran figura política de Pallach, sinó la rellevant personalitat pedagògica d'aquest atempordanès, vocacionalment atret per la tasca educativa i viu representant de la pedagogia encaminada vers el progrés del jovent estudiantí.

Extraordinàriament apreciat pels seus deixebles, Pallach acceptava les idees dels altres sense voler imposar massa les seves. La seva didàctica, encaminada més a la investigació que a la memorització, fou justament valorada pels seus alumnes que sempre el definiren com una persona de tracte agradable en la mútua relació alumne-professor.

Pallach mai regatejà el moment de conversar amb els seus alumnes fora de classe, esdevenint molt assequible en aquest sentit, demostrant tanta senzillesa i amabilitat que donà peu a què fos tutejat pels seus alumnes, en tant que, paradoxalment, en parlar d'ell proposaven al seu nom el distingit tractament de Doctor.

En el camp de la seva especialitat pedagògica, Josep Pallach demostrà el mateix entusiasme que el distingia en el seu lideratge polític i les idees generoses que el destacaren en el terreny de l'ensenyament no defalliren mai davant les adversitats que hagué de viure.

Recordo encara la brillant conferència que el Sr. Pallach donà (el 13 de febrer de 1976) en el col·legi "Empúries" de la nostra població, sobre l'interessant tema "L'escola i la família", en la qual va ressaltar la importància d'una estreta col·laboració entre pares i professionals de l'educació. En aquell moment ningú podia preveure que aquell gran orador un any després hauria deixat d'existir.

La figura política i la figura pedagògica de Josep Pallach van íntimament unides. Malgrat les negatives circumstàncies que l'acompanyaren (persecucions, empresonaments, exili, etc.), Pallach tingué temps per obtenir la llicenciatura en Filosofia i Lletres (secció Pedagogia) a Montpellier, durant l'exili.

L'any 1946 s'instal·là a París, on donà classes de llengua castellana. Pallach sabia aprofitar els espais de calma de la seva agitada vida política per a donar curs a la vocació pedagògica, fent una llarga experiència a l'Institut Pilot de Montgeron, obtenint el Diploma de Psicologia Pedagògica a la Sorbona.

Quan el 1969 s'apostentà definitivament a Catalunya, treballà un temps com a professor de l'I.N.E.M de Girona i fou contractat com a catedràtic a la Universitat Autònoma de Barcelona, obtenint el Doctorat en Ciències de l'Educació (Pedagogia) el 1975.

Aproximadament dos anys abans de morir publicà els llibres "L'explosió educativa" i "La Democràcia, per fer què?" També s'editaren "Els Instituts Pilots i la Reforma de l'ensenyament mitjà" (1971), (premi Antoni Balmanya 1970) i a més els opuscles d'exili com "Acció i perspectives del socialisme a Catalunya" (1954), "Les nostres arrels" (1962), "El gran problema: escola per a tots" (1964) i "El nostre combat" (recull d'escrits del mateix Pallach i de molts dels seus companys de partit, publicats a la premsa) i de molts del polític i pedagog esperava amb il·lusió, però que mai no veié perquè sortí a la llum el febrer de 1977, un mes després de la seva mort.

Penso que el Doctor Josep Pallach i Carolà fou un pedagog català que va aplicar tot el seu saber per a Catalunya. Considero doncs encertada la definició que donà d'ell la seva pròpia vídua, en el 10è. Aniversari de la seva mort, en declarar que fou "un home de Catalunya".

Que reposi en la pau del Senyor el malaguanyat polític i pedagog "català", des del fatídic moment del seu darrer sospir, a la porta de la Residència de Bellvitge de l'Hospitalet de Llobregat, a causa d'un infart i que la seva doctrina educadora prevaleixi entre nosaltres.

Pilar Pellicer de Gispert

No feia falta que els Srs. del P.S.C. - P.S.O.E. m'adrecessin una carta, signada per Josep Me Sala i Grisó, Secretari d'Organització de l'esmentat partit, recordant el desè Aniversari de la mort del polític i pedagog figuerenc, Josep Pallach i Carolà (Figueres, 1920 - l'Hospitalet de Llobregat, 1977) convidant-me a l'homenatge que se li oferí en el cementiri d'Esclanyà, al mateix temps que se'm comunicava que es tirava endavant "La Fundació Josep Pallach" amb la intenció de promoure la seva obra i la seva figura.

Senyors, tinc encara el carnet n° 3 del Partit Socialista Català - Reagrupament i crec que la meua admiració i respecte envers la persona i obra de Pallach, està per sobre de les ofrenes puntuals, per això penso que el millor homenatge que se li pot oferir és lluitar per a Catalunya, tal com ell féu, deixant la seva pell per al poble que tant estimà.

L'obra d'en "Pitu Pallach", així l'anomenàvem els seus amics i col·laboradors, no és patrimoni de cap partit polític (ni de dretes, ni d'esquerres), tal com alguns volen ostentar, perquè "el gra de blat" que ell plantà fou per al poble de Catalunya, que és l'únic "Hereu Polític" de la labor d'en Pallach.

Alguns polítics, en vida de Pallach, no reconegueren en ell el polític honrat i la persona altruista que ho dóna tot sense esperar res a canvi; ara, contràriament, li ofrenen homenatges portant flors a la seva tomba i tirant endavant la seva Fundació. Llavors fou bandejat i escarnit; ara s'ha estalviat de veure: Tanta misèria, Déu meu, tanta Misèria! (com deia el company Jaume Curbet en el "Punt diari" del passat 10-1-87).

Es fa mercat de la seva obra i s'especula davant del seu sepulcre. Pallach no fou un "Polític del monedero" ¿Poden dir el mateix tots els polítics que ara l'han venerat? ¿Què hauria estat de la política a "casa nostra" si Pallach no hagués mort? Una incògnita? No, hauria estat molt diferent, podem estar-ne segurs.

Pallach sempre deia: "Nosaltres som socialistes moderats, però això no vol pas dir que siguem moderadament socialistes". Considerem si Pallach hauria acceptat el càrrec d'ambaixador espanyol a França i si amb en Pallach hauria sortit a la llum el reglament del govern central que exigeix als Ajuntaments de tot l'Estat (a Catalunya també) la redacció d'actes, convocatòries, ordres del dia, etc. en "La Lengua del Imperio". Suposo que no, perquè en Pallach era, per damunt de tot, un "socialista català" i un enèrgic lluitador i per aquesta raó mai s'hauria arraulit en front dels qui, en alguns aspectes, anomeno "miembros de la legión extranjera", ni hauria esdevingut "sucursalista del P.S.O.E.".

La seva obra escrita "La Democràcia, per fer què?" (1975), ens marca un camí, unes fites, que a llargs trets podríem definir i que, avui en dia, són en plena vigència. Havent fracassat alguns partits a Catalunya, hem de fer feina nova, enrunant certes capelletes raquiques, junt amb els seus ídols i personalismes, alçant sobre llurs ruïnes l'esplèndida "Catedral del Poble" a on deu aixopugar-s'hi la idea feta llum, l'honradesa feta carn, el fanatisme intolerant convertit en guaridor, més la convicció i l'enteresa feta virtut. El poble allí congregat ja es cuidarà d'eleger els seus pontífexs que han d'oficiar davant "L'Arca Santa" on han de venerar-se: La Llibertat, el Nacionalisme i la Democràcia, trilogia dels països més progressistes d'Europa, que ja Pallach apuntava en "La Democràcia, per fer què?"

Per fer, des dels Ajuntaments: ARA, CATALUNYA!

Carles Gispert i Batlle

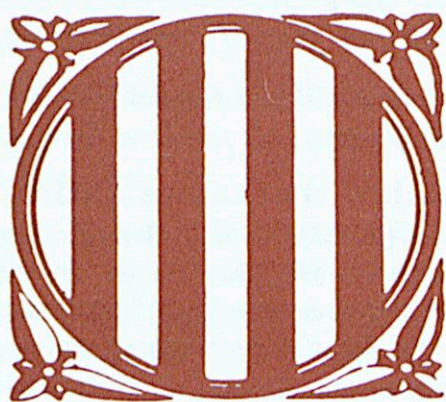

"Únicament els qui tenen idees al cap en busquen més en els llibres"

Paul Peeters

"Les ferides de la calúnnia es tanquen, però sempre hi queda la cicatriu"

Reugesen

normativa

BIBLIOTECA
PÚBLICA
«Víctor Català»

L'ESCALA

ORDRE

de 2 de juliol de 1986, per la qual s'aproven les normes que han de regir l'ordre intern de les biblioteques dependents de la Generalitat.

Atès l'art. 6 de la Llei 3/1981, de 22 d'abril, de Biblioteques,

ARTICLE 1 Als afectes d'aquesta Ordre, s'entén per biblioteques dependents de la Generalitat totes les biblioteques de les quals és titular la Generalitat i totes les creades o integrades al sistema bibliotecari de la Generalitat mitjançant convenis de col.laboració amb corporacions locals o amb altres persones públiques o privades.

ARTICLE 2 Totes les biblioteques dependents de la Generalitat són de **lliure accés a tots els ciutadans**. En casos particulars, el responsable de la biblioteca, amb autoritat delegada de les institucions que la van crear, podrà establir limitacions a aquest principi.

ARTICLE 3 Les persones que vulguin accedir a la sala de lectura hauran de dipositar al vestíbul, o al lloc que els indiqui el responsable de la biblioteca, les bosses, les carteres i altres objectes que assenyali el reglament intern de cada biblioteca.

ARTICLE 4 **Queda totalment prohibit:**

- **Fumar a la sala general de lectura de la biblioteca i a la resta de dependències que així ho indiquin.**
- **Menjar o beure a la sala general de lectura.**
- **Entrar o romandre a la sala de lectura amb finalitat diferent a la consulta, la lectura o l'estudi.**
- **Parlar en veu alta o alterar el silenci necessari per l'estudi.**
- **Consultar dos lectors alhora un mateix volum.**
- **Escriure i fer senyals a qualsevol llibre, periòdic o revista de la biblioteca, encara que sigui per corregir errades del text.**
- **Maltractar o malmetre qualsevol dels béns —mobles i immobles— que integren el conjunt del servei públic que ofereix la biblioteca.**

ARTICLE 5 La consulta dels llibres que no siguin d'accés directe es realitzarà formalitzant un imprès que serà proporcionat pel responsable de la biblioteca, en el qual caldrà fer-hi constar clarament el títol, l'autor, l'edició i la signatura de l'obra que es vulgui consultar, així com les dades personals del lector. S'emplenarà un imprès separat per a cada obra.

- ARTICLE 6** El responsable de la biblioteca o de la sala assessorarà els lectors en la recerca de les obres que pretenguin consultar.
- ARTICLE 7** En acabar la seva utilització, els lectors deixaran els llibres sobre la taula on hagin efectuat la consulta.
- ARTICLE 8** Tota persona que incompleixi la disciplina de la biblioteca o en pertorbi l'ordre podrà ser privada d'accedir-hi temporalment o definitivament pel responsable de la biblioteca.
- ARTICLE 9** Per tal de poder accedir al servei de préstec, el lector interessat s'haurà de proveir d'un carnet de préstec que serà proporcionat per l'establiment bibliotecari, en el qual es faran constar les dades personals del lector (el nom, els cognoms, l'adreça, el domicili, el DNI i el telèfon). Per a l'obtenció d'aquest carnet, i en cas de minoria d'edat de l'usuari, serà imprescindible la presentació d'una autorització del pare o la mare per la qual aquest o aquesta es farà responsable de les obligacions que puguin derivar-se dels articles 14 i 15 d'aquesta normativa. Aquest carnet tindrà validesa indefinida.
- ARTICLE 10** La sol·licitud de retirar en préstec es realitzarà davant el bibliotecari o responsable de la biblioteca, el qual informará de les normes que regeixen el préstec bibliotecari.
- ARTICLE 11** Llevat de casos excepcionals que seran apreciats pel responsable de la biblioteca, una mateixa persona no podrà retirar en préstec més de tres obres simultàniament, les quals no podran ultrapassar els quatre volums.
- ARTICLE 12** **Queden exclosos del préstec:**
- a) Les enciclopèdies i els diccionaris i, en general, aquelles obres de consulta general o de freqüent ús a la sala de lectura.
 - b) Els fascicles de volums en curs de publicació periòdica.
 - c) Els exemplars que tenen caràcter d'únics.
 - d) Les obres, els manuscrits, els gravats o altre suport d'informació de particular interès històric, artístic o bibliogràfic.
- ARTICLE 13** La durada del préstec serà de 15 dies per norma general. Aquest període podrà ser prorrogat per tres períodes d'igual durada sempre que l'interessat ho sol·liciti amb prou temps i l'obra no hagi estat demanada per un altre lector. El responsable de la biblioteca pot, en qualsevol moment, exigir la restitució dels llibres deixats en préstec.

ARTICLE 14 El lector que rep una obra en préstec ha de vetllar per la seva integritat i bona conservació i advertir el personal bibliotecari de qualsevol desperfecte que hagi observat en el llibre.

El lector respondrà de la pèrdua o deteriorament de l'obra rebuda en préstec en els supòsits que preveu el Dret Civil per al comodatari i de la manera que preveuen els articles 1094 i següents del Codi Civil.

ARTICLE 15 El lector que, havent retirat una obra en préstec la retorni malmesa, resta obligat a restituir-la per un altre exemplar de la mateixa edició o, si no es troba en el comerç, a lliurar a la biblioteca el valor de l'obra en qüestió, segons taxació feta pel responsable de la biblioteca.

En cas que incompleixi aquesta obligació en 30 dies, el lector quedarà exclòs per un temps a determinar pel director de l'ús de la biblioteca, a part de les responsabilitats civils que corresponguin.

ARTICLE 16 El lector que hagi rebut una obra en préstec i no la restitueixi puntualment serà requerit que retorni l'obra. Mentre no hagi complert l'esmentat requeriment quedarà suspès del préstec i de la consulta d'altres llibres. En cas que el lector hagi perdut l'obra, es procedirà de la manera establerta a l'apartat precedent.

ARTICLE 17 Les persones que hagin estat excloses de l'ús d'una biblioteca hauran de complir, si volen ser readmeses, les obligacions que es prescriuen en els articles 14 i 15, segons s'escaigui, de les presents normes.

BIBLIOTECA PÚBLICA «VÍCTOR CATALÀ»

Plaça Víctor Català, 10 - 17130 L'Escala
Xarxa de Biblioteques de la Generalitat
de Catalunya.

HORARI D'OBERTURA AL PÚBLIC

De dimarts a divendres de 17 a 21 h.
Dissabte de 10 a 14 h.

**ANXOVES
DE
L'ESCALA**
MAGDALENA SUREDA

Telèfon 77 01 46

**BANULL
BANCOTI
BANCOTRAI
BANCOTRANS**

Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA

més de 90 oficines a Espanya

CAIXA DE PENSIONS

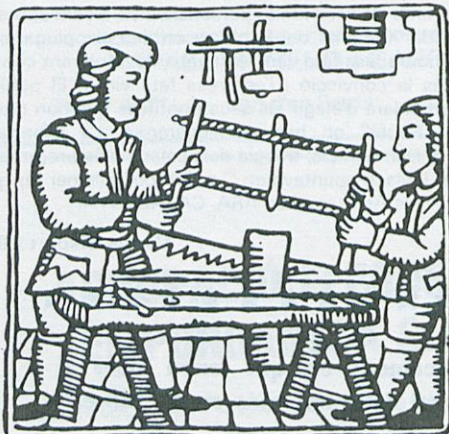
"la Caixa"

**CAIXA D'ESTALVIS
PROVINCIAL
DE GIRONA**

**UNITS PER L'INTERES
DE LES
COMARQUES GIRONINES**

Plaça Victor Català, 9

L'ESCALA

Mobles Sancho

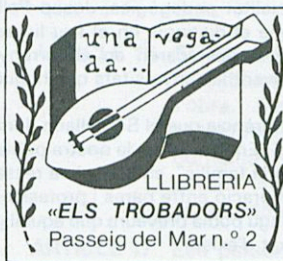
Ctra. Palafrugell s/n. (davant gasolinera)

Telèfon 77 04 85

L'ESCALA

Santa Màxima 29
Tel. 77 04 78

Passeig del Mar n.º 2

Passeig del Mar n.º 2

Lindan

ELECTRODOMESTICS

Servei TV garantit
A. PRADO - Tel. 77 04 90

Plaça de les Escoles

L'ESCALA

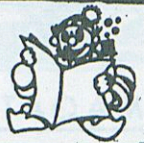

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Victor Català, 17
Telèfon 77 01 99

L'ESCALA (Girona)

ROCK I FUNKI contra TANGO I VALS

No és pas la meua intenció de declarar la guerra a la cançó moderna i a la passió que aquesta inspira a una bona part de la joventut d'avui. També la d'ahir fou subjecte a un desfermament d'eufòria, menys virulent tanmateix. Recordem les petites revolucions del vals, del tango, del charleston, del swing, del bot-hop, del yé-yé, del rock i més recentment, dels skas, mads, funkis, discos i reggaes. (Que se'm dispensi si a la llista hi ha lliscat carències o inexactituds). Aclariment: si aquestes "variétés" es ballen, també es canten.

Trumfos exhibits: confessaré tot seguit que, a mi, aquesta música del show-business d'avui no m'agrada; però el gust d'una persona sola té poca importància; més totes les apreciacions caben en la vinya del Senyor. No obstant i això, tinc la ferma sensació de què són molts els que pensen com jo.

Cal fer, però, immediatament, una distinció: per una part, tenim la cançó tradicional, pura, senzillament acompanyada i en la que l'interpret es troba tot sol —o sobriament assistit— davant del micròfon, sense altre suport que el del seu capteniment i sense altre intercentiu que el de la qualitat del text, de la veu i de la interpretació. Per altra part tenim la cançó moderna, assaonada de moviments simiescos, de decorats fantasmagòrics, de llums multicolors i parpellejants i de brogits exageradament amplificats. Hem de tenir l'honestat de convenir-ne: en aquest gènere de produccions hi domina un ambient carnestolenc, a voltes histèric i anormal (per no dir inhumà) i on la cançó hi té poc a veure.

Ja sé que la joventut passa i que l'hem de deixar esbravar tolerant molts dels seus rampells. Els vells també han estat joves i prou se sap que no eren pas querubins quan eren fadrins. Jo sóc, però, dels que veurien amb satisfacció que s'oposés una barrera a certs excessos que considero que aboquen a decadències prescindibles. Crec que s'haurien de desmitificar aquests desbordaments de fanàtica adoració de la que són objecte molts ídols de la cançó moderna, cridanera i agitada. ¿De quan ençà la bellugadissa anàrquica, la vociferació escandalosa i el rebombori detonant són prova de talent? ¿On són la literatura i la música en aquest desenfrè que pren, francament, proporcions... desproporcionades?

I no parlem d'aquells cantaires insignificants que en sort tenen del micro i dels amplificadors. Ni, al contrari, d'aquells "ensucrats" i amanerats que, no fa gaire, feien fondre de rubor a les minyones, a les "couistes" reciclades i a les esposes insatisfetes.

El bo del cas, —oh, il·logisme!— és que molts d'aquests cantants de pacotilla arriben a guanyar fortunes, (gràcies, és clar, als fanàtics embadocats que els segueixen), obtenint fins retribucions superiors a les dels cantadors i cantadores professionals havent triscat durament en conservatoris, estudiant i vocalitzant amb perseverància. I guanyen més, inclús, que aquells que es cremen les celles en investigacions científiques pel benestar i el progrés humà.

A més, aquest gènere de cançó-espectacle ens ve massa sovint de fora: les anglo-americanes pul·lulen desorbitadament. No en demano pas la prohibició, però un tal desequilibri en desfavor de la cançó ibèrica és de deplorar. Tal vegada la fibra de la música clàssica està massa ancorada en el meu temperament; per això, entre altres motius, sóc partidari de la cançó veritable i de casa nostra; la sana, la melodiosa, —missatgera o no—, la que transporta l'esperit en els àmbits suaus i harmoniosos d'eteris somieigs comunicant felicitat. Al contrari, detesto les composicions eixordadores i lladradisses, els sorolls vibrants, metàl·lics i augmentats dels instruments acompanyadors. Resumint: la incoherència d'uns conjunts que es burlen del text sovint estúpid, i que només poden tragar l'ànima en zones neuròtiques i en abismes etílics.

Si la música va lligada al seu temps i el tradueix, si interpreta un paper dins de l'estructuració de la societat, s'ha de posar el so al diapasó i el metrònom al compàs. A tribu primària, sons primaris. Per a significar que una tribu (la de les varietats modernes) és música, no cal esvalotar ni crear teories de sorolls desorganitzats. El bon gust s'ha afinat com s'han afinat la ciència i la civilització, malgrat tot.

Saderra

VIDAMOR

Aquest passat Nadal van regalar-me un llibret de poemes, editat ja fa molts anys. Les pàgines esgrogueides pel pas del temps, s'aguanten tot just una amb l'altre. Hi ha un dibuix d'en Ramon Casas a la portada i un pròleg a càrrec d'Apel·les Mestres. El seu preu era una pesseta no sé quan.

El títol del llibre és "Vidamor". El seu autor: J. Burgas (Mayet), del qual no n'havia sentit parlar mai. Però això no té importància, ja que el contingut del llibre és deliciós. S'hi descobreix una poesia senzilla, simpàtica i que arriba al cor de tot aquell que el llegeix. Com diu el prologuista: "...és una poesia de debò, xuclada de la vida mateixa".

El llibret consta de quatre parts. Són les quatre estacions de l'any. Cada part conté cinc poemes. Comença per la primavera, on se'ns descriu la coneixença entre un noi i una noia, les seves follies amoroses i les seves declaracions d'amor. L'estiu ens parla del casament i el primer fill. La tardor se'ns ofereix com aquell estadi en la vida de la parella, on l'amor queda superat per:

"Una cosa millor, molt millor que l'amor!"

al costat de les desavinences conjugals. Finalment arriba l'hivern, que és la solitud en la vellesa. No es tenen pares, els fills han marxat i es perden amics. Només resta un amor sublim.

És pel fet que el llibre m'ha agradat molt, que em permeto la llibertat d'oferir-vos un dels poemes que formen part de la darrera sèrie (Hivern), sense que això vulgui dir que menys valori els altres.

*¿Que no t'estimo dius,
com abans t'estimava?
Velleja del meu cor,
si'm llegeixis a l'ànima!*

*Testimo més y més
cad'any que arriba y passa,
y el que vé, si som vius,
molt més haig d'estimarte.*

*Si es que una proba'n vols,
vina, asseute a ma falda,
y apóyat en mon pit
com avans t'hi apoyavas.*

*Per cada cabell blanch
vuy ferte una abressada,
y vuy donarte un bes
per cada dent que't falta.*

*¿Què dius, que'ls meus petóns,
ma vida, avuy et glassan
y t'encomanan fret
las meas abressadas?*

*Si tinguessis mon cor
presoné en tas mans balbas,
encara ara, amor meu,
podrias escalfarte!*

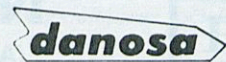
Ara que ens ha deixat en J. V. Foix, un altre dels grans poetes d'aquest nostre petit país, bo és que aïmenys per un cop, llegim poesia.

P. Juhé

AIRSA

AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

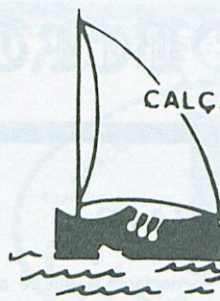
MAGATZEMS **TITUS** S. A.

BEGUDES:

DAMM HENNINGER LA CASERA
TRINARANJUS LLET RANIA LLET LETONA
AIGUA DE VICHY AIGUA DE VILADRAU
VINS LA-VID FRUCO CODORNIU

Ctra. Viladamat A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA (Girona)

CALÇATS **BALLESTA**

Fundada l'any 1920

C/. Pintor Joan Massanet, 10
Tel. 77 02 53
L'ESCALA (Costa Brava)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI
GELATS

Ctra. Viladamat
A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04
- 508 - 584
L'ESCALA (Girona)

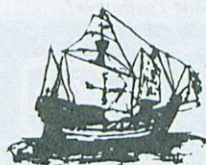
JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

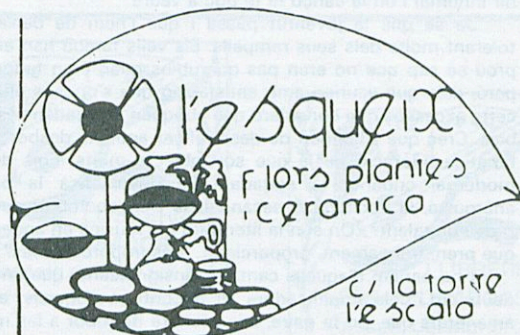
REPARACIONS
COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/. Joan Massanet, 26
Tel. 77 05 48

L'ESCALA

Caravel·la

le squeix
flors plantes
ceramica

C/ la torte
l'escala

ROSA MARIA **BALLESTA**

CENTRE
D'ESPECÍFICS

FARMÀCIA

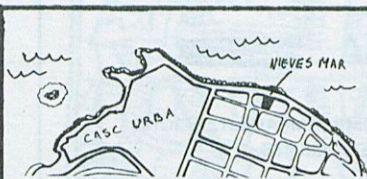
FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75
L'ESCALA - Alt Empordà

FLECA I QUEVIURES

Plaça Mercat
Tel. 77 00 82

L'ESCALA
(Girona)

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS - MOTORS - ACCESSORIS

EVINRUDE

QUÈ SE N'HA FET DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE L'ESCALA?

En aquesta secció no sols cal refrescar la memòria per a recordar fets succeïts a la nostra vila fa molts anys, sinó que també és convenient parlar d'altres de molt més recents, gairebé acabats de succeir.

A les darreries de l'anterior règim polític espanyol i començament de la transició a l'actual, sorgí a l'Escala, com a d'altres poblacions, un gran afany d'associar-se.

Fruit del mateix, nasqué l'associació de *Pares d'Alumnes del Col·legi Públic l'Escala-Empúries*, els estatuts de la qual foren aprovats pel Govern Civil de Girona, el 19 de gener de 1976.

Pocs dies després, concretament el 5 de febrer del mateix any, era autoritzada l'Associació de veïns de l'Escala. Aquesta última és la que recordarem en aquest escrit. Els seus estatuts foren aprovats pel Govern Civil de la província en l'esmentada data de 5 de febrer de 1976, ara fa onze anys.

En aquests estatuts s'assenyalava com a seu social, el local cedit per l'Ajuntament al núm. 53, planta 3ª, de la "calle Caidos por la Patria", avui carrer del Port.

No obstant això, les poques assemblees, tan ordinàries com extraordinàries, que se celebraren tingueren lloc a la sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova.

Com objectius i finalitats de l'Associació, es concretaren els següents: "la promoció cultural, educativa i cívica del veïnat; la promoció o creació dels serveis socials necessaris o convenients per a la comunitat; la defensa dels interessos generals dels veïns; el desenvolupament dels valors de convivència tendents a l'aparició de llaços socials i de solidaritat humana i, en síntesi, tot el que pot contribuir a la millora material i moral dels veïns, actuant dintre de la normativa legal per aquest tipus d'associacions".

Tots aquests objectius quedaren relegats a un segon terme per donar pas a un altre que, precisament, no constava en la relació estatuària.

Am ell, l'Associació es constituïa estraoficialment com a oposició a l'Ajuntament, que presidia el senyor *Valeri Ballester i Guillot*.

I no sóc jo qui ho diu. És la pròpia associació de veïns la que ho deia en un escrit publicat en el llibre-programa de la Festa Major de l'Escala, de l'any 1977:

"...Però l'existència mateixa de l'Associació significa una vigilància i un control indirecte dels actes municipals que fins ara gaudien d'una manca total de control".

Un dels camps en el qual tingué més incidència el seu control i vigilància fou en l'urbanístic. El mateix escrit segueix dient:

"A més, l'Associació ha estudiat uns quants punts importants de l'activitat municipal i impugnat tres projectes urbanístics que representen opcions que poden hipotecar el futur escalenc: ens referim als projectes del primer i del segon sector del Passeig de Ronda, que toquen quelcom tant important com La Creu i La Mar d'en Manassa..."

També la premsa d'aquells dies se'n feia ressó:

"En el punt referit a diversos aspectes d'ordenació urbana, el president senyor Xavier Rocha va donar lectura a l'escrit d'oposició de l'Associació, redactat pel seu sots-president, el senyor Carmel Isern, al segon projecte del Passeig de Ronda".

La primera Junta fou elegida en l'Assemblea General extraordinària que se celebrà el dia 11 de juny de 1976 i fou la següent:

PRESIDENT: Xavier Rocha i Rocha
 SOTS-PRESIDENT: Carmel Isern i Tallada
 SECRETÀRIA: Mª Dolors Poch i Colomé
 TRESORER: Carles Mallart i Sureda (e.p.r.)
 VOCALS: Ferran Pujol i Rustullet
 Jordi Boix i Lloch
 Jordi Oviedo i Fullà
 Rafel Moreno i Garcia
 Pompeu Cuero i Pellicer
 Lluís Figueres i Baix
 Rafel Puig i Ximins

A l'objecte de completar la llista dels membres de Junta fins a dotze i de cobrir algunes baixes voluntàries i d'altres de forçoses com la d'en Carles Mallart i Sureda (e.p.r.), en successives assemblees s'escolliren els següents senyors, sempre amb el procediment d'eleccions:

Carles Gispert i Batlle
 Josep Ros i Pijoan
 Jesús Callol i Llach.

Cal remarcar que la dinàmica i voluntariosa secretària Dolors Poch causà baixa voluntària i va ésser substituïda per la senyora Lídia Català, si bé a les acaballes de la vida activa de l'Associació.

Més d'una vegada, algú s'haurà preguntat si en l'actualitat aquesta Associació de Veïns podria ésser útil amb un ajuntament democràtic.

Mireu per on que la resposta la trobem donada en l'esmentat escrit del Programa de la Festa Major de 1977, com si l'haguessin endevinat deu anys enrera.

Per si algun lector no tingués el llibre a l'abast, li recordem literalment l'interessant paràgraf:

"Si bé les properes eleccions municipals faran que els partits polítics passin al primer pla, un cop que el nostre Ajuntament sigui verament democràtic, l'Associació de veïns continuarà essent el principal canal, a través del qual es concretaran i expressaran els problemes generals dels escalencs i, d'altra banda, els futurs regidors i batlle hauran de mantenir un contacte constant amb l'Associació per tal d'interessar als veïns en els afers municipals i recollir llurs aspiracions".

Segur que aquells elements de Junta, en redactar aquest paràgraf, estaven pensant en futur i en parlar de "problemes generals dels escalencs" es devien referir al futur Pla General, en aquests moments d'actual i vital importància per a tots els escalencs; al Cadastre de Rústica, actualment acabant-se el tràmit de la seva revisió, els resultats de la qual veuran els escalencs quan rebin la notificació d'Hisenda; a l'Emisari submarí; al problema de l'emplaçament del mercat; en els gossos abandonats; en el Cementiri Vell; en el cremador d'escombraries; En el repartiment del Correu...

La llista que estic transcrivint dels projectes d'aquella animosa gent és molt llarga. Cal dir que d'altres ja estan assolits i, sortosament, realitzats a benefici de l'Escala.

No obstant, amb els no portats a cap i amb els altres que s'estan realitzant, segur que l'Associació hi tindria avui dia molt a dir i a fer. Per alguna cosa, ells estaven convençuts que l'Associació havia de continuar.

Llàstimosament, aquest canal a través del qual s'havien de concretar i expressar els problemes generals dels escalencs, malgrat l'existència d'un Ajuntament democràtic —ho deien persones molt democràtiques—, ha quedat incomunicat ja fa temps.

El que ja és més difícil és respondre a la pregunta que encapçala aquestes línies i que, segurament, més d'una vegada, s'hauran fet alguns dels més de 190 associats que va arribar a tenir l'Associació: "Què se n'ha fet de l'Associació de Veïns"?

Per trobar-hi un aclariment, hem de recórrer, una vegada més, al curt però interessantíssim escrit del programa. En el seu últim paràgraf diu el següent:

"Com sigui que l'actual President, Xavier Rocha, deixarà d'ésser veí de l'Escala a causa de Notari a Calella de la Costa, el Sots-President Carmel Isern assumirà les funcions presidencials fins a la renovació estatuària de la meitat de la Junta".

Nosaltres ens guardarem bé prou de comparar la vàlua de les persones, però el fet és que amb la marxa del senyor Rocha, la vida de l'Associació s'anà apagant ràpidament fins arribar a no saber-se'n res més. Ni tan sols se celebrà una Assemblea per a donar una explicació als gairebé 200 associats, amb el qual s'hauria donat compliment a l'últim article dels seus estatuts, el 34 i que diu:

"En cas de dissolució de l'Associació formalment acordada, de la manera i amb el quorum previst en els presents Estatuts o en l'aplicació jurisdiccional de la legislació vigent, l'Assemblea General nomenarà una Junta liquidadora amb el manament específic i exprés de destinar els fons sobrants a obres o entitats benèfiques i socials del municipi de l'Escala".

Com que la informació rebuda al respecte, fins avui, ha estat totalment nul·la, resulta normal i del tot lògic que la gent es segueixi preguntant: *¿Què se n'ha fet de l'Associació de veïns de l'Escala?*

CONVERSA AMB...

La Maria Ximinis ha de ser per força una dona molt estimada ja que tota ella traspua una bonhomia, una sinceritat i una alegria que fa que un no se'n pugui oblidar i que sigui per tant una dona molt popular i molt estimada pels escalencs i escalenques.

La Maria Ximinis va conviure durant més de 40 anys amb la seva tia, "La Sra. Miquela", persona molt estimada per moltes generacions de noies escalenques a les quals ensenyà a brodar.

L'Escalenc.- Qui eren els vostres pares?

Maria Ximinis.- El meu pare es deia Joan Ximinis i Ballester i la meua mare Maria Colomà i Serrats, li deien Maria Cristina perquè la seva mare es deia Cristina.

El meu avi anava a Amèrica amb els vaixells que sortien de Barcelona i estava molt de temps sense veure la família. Va passar que de tornada d'un d'aquests viatges ja havia nascut el meu pare. Aleshores ja no va voler viatjar més, per no estar lluny de la família.

La germana del meu pare tenia graneria a Barcelona. El meu pare va decidir també posar aquest negoci al nostre carrer, República Argentina, aleshores Paseo Diputación. I és que en aquell temps tots els senyors anaven en cotxes de cavalls i era necessari el gra per alimentar-los. Recordo que el meu avi portava el gra al comte de Güell i altres...

L'Esc.- La Sra. Miquela quan va venir a viure aquí a l'Escala?

M.X.- Ella va venir a viure-hi poc abans de néixer jo. Tenia uns vint-i-un anys més que jo i va morir per Reis quan li faltava poc per complir els 86 anys. El meu pare i la tia Miquela van néixer aquí a l'Escala, però la tia Lola, la que després va ser la mare d'en Joan Vilabré, va néixer a Barcelona. El meu pare tenia 3 o 4 anys quan els meus avis van anar-hi a viure. I allí s'hi van estar fins que la meua tia Miquela devia tenir uns vint anys. És aleshores quan els meus avis deixen el negoci en mans del meu pare, que ja era casat, i se'n vénen a viure altre cop a l'Escala.

L'Esc.- On havia après a brodar la Sra. Miquela?

M.X.- N'havia après al col·legi de les Carmelites de Barcelona, i allí ja va començar a ensenyar a brodar. Ella volia que els avis li possessin una merceria, però ells s'havien reconstruït la casa que tenien al carrer d'Empúries, núm. 14, i tenien ganes de tornar a l'Escala. Així és que ho van fer amb les seves dues filles.

L'Esc.- De petita venieu sovint a l'Escala?

M.X.- Sí, amb els pares. A l'any 1913, que és quan jo tenia dotze anys, vaig venir a l'Escala. Aleshores recordo que la meua tia ensenyava a brodar a la Llúcia Banyes, a la Clara Vilabré, a la Paquita de ca la Lola de l'Hostal i a la Pepita Sureda.

De fet la tia, en aquell temps, el que ensenyava era a brodar a les noies grans, brodaven el que hauria de ser el seu aixovar.

Vaig estar alguns anys sense venir, segurament perquè a Barcelona hi tenia també molts amics. Tot i això els meus pares sí que venien gairebé cada any. A l'any 1923 vaig tornar a l'Escala i em va agradar molt més.

Sempre que venia ho feia amb la tartana d'en "Vint-i-nou". I si n'hi cabien solament 9 o 10 ell n'hi feia cabre 24. A cada parada hi feia pujar més gent. I li deiem: "Vint-i-nou que no hi cabrem!". "Hi heu de cabre". I apa, allà entatxonats com si fóssim sardines.

L'Esc.- Quan vau venir a quedar-vos definitivament?

M.X.- La meua mare va morir a l'octubre de l'any en el qual va acabar la guerra i el meu pare va viure tres anys més. La tia Miquela havia vingut a ajudar-me. Perquè, és clar, el papà malalt, la botiga..., tot plegat no podia pas fer-me-ho. Aleshores quan va haver mort el pare em va convèncer de venir a viure amb ella aquí a l'Escala. A mí però segurament m'hauria agradat més quedar-me a Barcelona.

Ben segur que de no haver estat per les nenes que tenia la meua tia a brodar jo no m'hauria pas quedat a l'Escala. Però les nenes em van fer distreure molt i, poc a poc, vaig anar fent de l'Escala també el meu poble.

De les noies que van venir a brodar em recordo algunes: la Pepita Parés, la Maria Quintana, la Mercedes de Can Japot, la Montserrat Sureda, la Pilar Simón (aquesta i la Pepita Parés no en feien pas poc de xivarri!), la Caro, la dona d'en Simeon, l'Assumpció Salip,

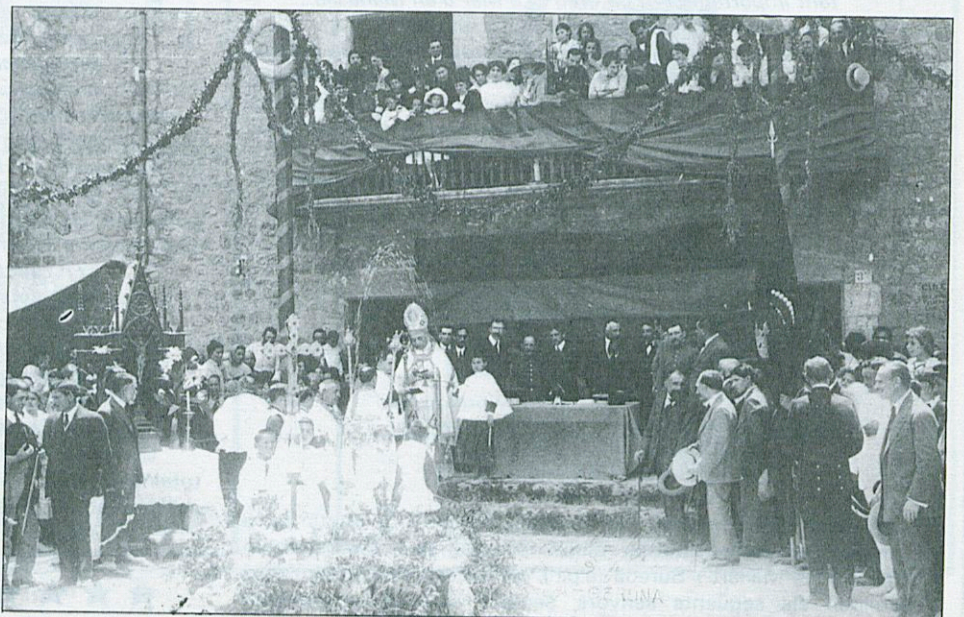

l'Elena Casadevall, la Pilar Pijoan, la Teresa Gardella, la Mª Cinta i la Margarida Noguera, la Beatriz Artigas, la Maria Tell, l'Amalia Palau, la Bigarós (que va fer una tovallola de comunió molt bonica), la Pepita i la Lola de Can Tero, la Franca i la Dolors Pellicer, la Mª Josepa, la Mª Pilar de Can Ballesta, la Dolors Poch, la Mª Rosa Guerra, la Carme Palau, l'Anita Alaball, la Ramona Passarrius, l'Assumpció Sabadí, l'Elena, la Roser i alguna altra nena de Can Fèlix... I moltes i moltes més que no recordo en aquest moment, ja que la meua tia va ensenyar a brodar durant molts anys, fins que va començar a cobrar de la vellesa.

L'Esc.- Quins treballs feien les nenes?

M.X.- La primera labor que es feia era un drap de fistó (moltes ja ho recordaran). Quan el fistó ja anava bé aleshores els tallava un devantalet que podia ser blau, blanc o rosa. Les nenes feien el brodat, solien fer unes cireretes que recordo les feien molt altes de baga, després es tallava la baga i semblaven de vellut.

Una altra peça que es feia era el

pentinador, amb la vora de fistó, amb unes campanetes a cada costat. Les campanetes eren brodades de nusets. Un cop s'havia fet el drap, el davantalet i el pentinador, ja es podia fer la gran peça: brodaven la camisa de dormir i a continuació tovalloles, jocs de llit... L'èxit d'un bon brodat depenia d'un embastillat correcte. I això no es cansava de repetir-ho mai la Sra. Miquela.

L'Esc.- Quan es feien aquestes classes de brodat?

M.X.- Solament es feien a l'estiu. Les nenes venien tan bon punt s'acabava el col·legi. I així no anaven a rodar pels carrers, deien les mares, i sempre aprenien alguna cosa. Les nenes portaven la seva cadireta i la capsa de cosir; la cadira era baixa i la guardaven en una habitació abans de sortir.

Si feia molta calor, aleshores trèiem les cadires al carrer. Moltes vegades les nenes feien grupets i xivarri, aleshores sortia la Sr. Miquela i deia: "Calleu!" tothom callava... A vegades, per espantar-les, sortia amb la mitja cana, això quan feien massa esbalot, però mai havia pegat a ningú.

L'Esc.- Quin horari feien les nenes?

M.X.- Començàvem a les tres, a les cinc anaven a berenar i aleshores tornaven fins a les set.

A les set de la tarda, la tia Miquela, se n'anava a caminar, a fer salut a la Pineda d'en Lassus, aleshores no ens faltava mai farigola, ni cap altra herba. I per Sant Miquel anàvem tots plegats a la Pineda a fer la berenada, ella portava nissos (en deia ous de colom).

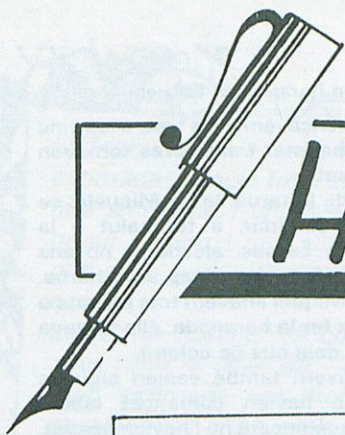
Durant l'hivern també venien algunes nenes que havien començat labors llargues i que encara no l'havien acabat, o bé noies que feien l'aixovar.

Rodoma

Grups d'alumnes de la Sra. Maria Ximinis, fa uns quants anys.

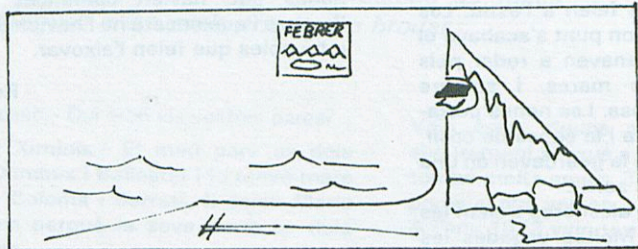

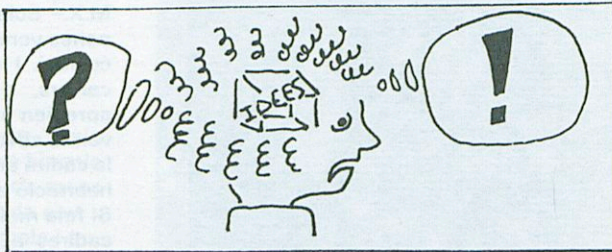
HISSANT LA PLOMA

L'ALFRED I EL FRED

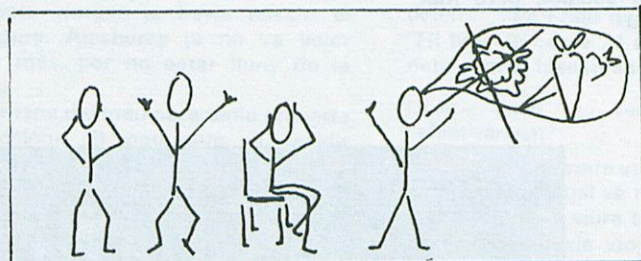
MONT-RECOVA

1.- En un mes de febrer blanc i gelat havia de sortir un reportatge a la revista "L'entrellat".

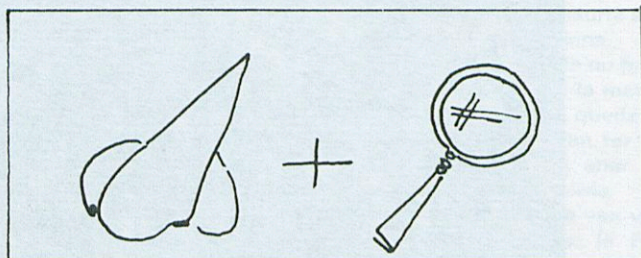
2.- Però, vet ací, que tantes cabòries i tanta fred van congelar les idees a l'Alfred.

3.- Els propietaris del mensual estaven esverats: No, si en aquest número en comptes de cols donarem naps!

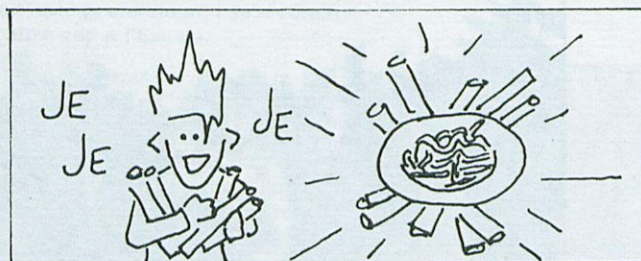
4.- La redacció, pel problema poder esbrinar, al millor investigador "Flanagan", varen cridar.

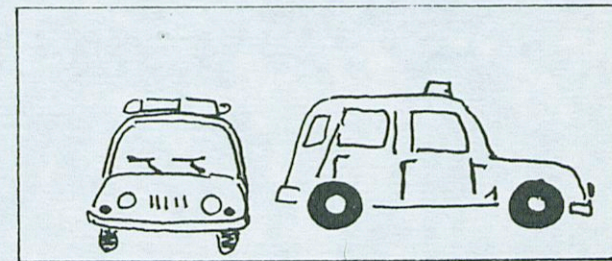
5.- Nas i lupa..., ja està! La solució es troba en l'ambient poder escalfar.

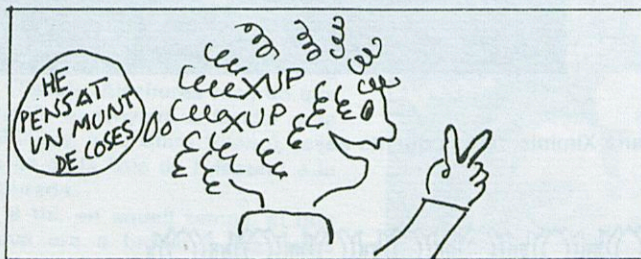
6.- Oh si, vostè be ho diu, i la llenya per a fer el caliu?

7.- Nas i lupa..., ha estat en "Mangonetti" i té la llenya amagada enmig dels "espaguetti".

8.- Una redada descomunal va posar la llenya en el seu lloc original.

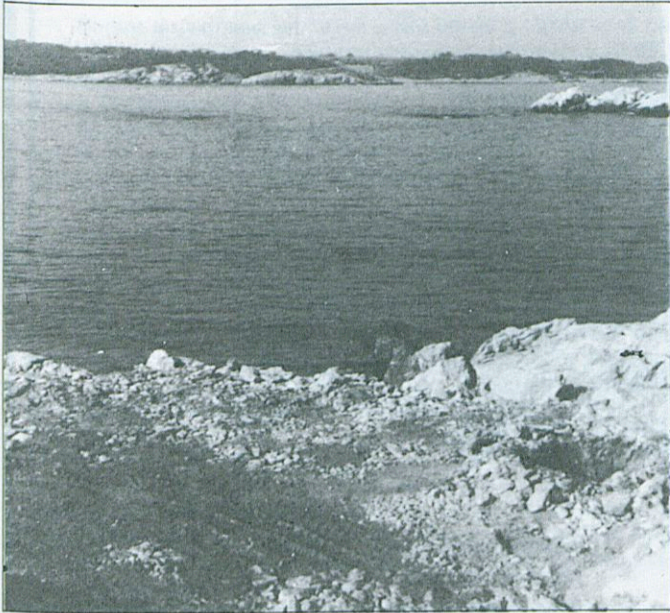
9.- I, am l'estufa encesa, han pogut que la "materia gris" de l'Alfred fes la "xup-xup".

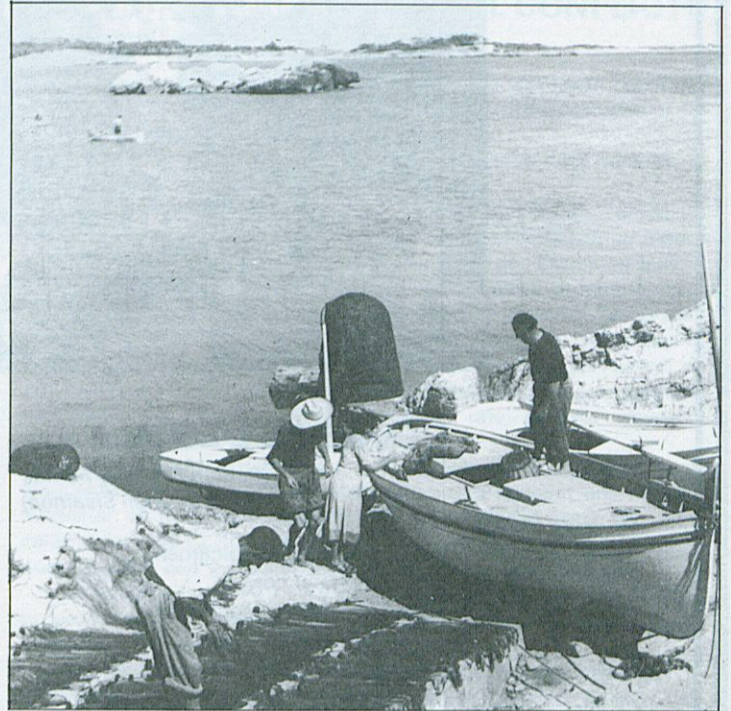
10.- Ja ho sabeu: Si mai heu de treballar, l'ambient, primer us caldrà caldejar.

de més i de menys...

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'accepció, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

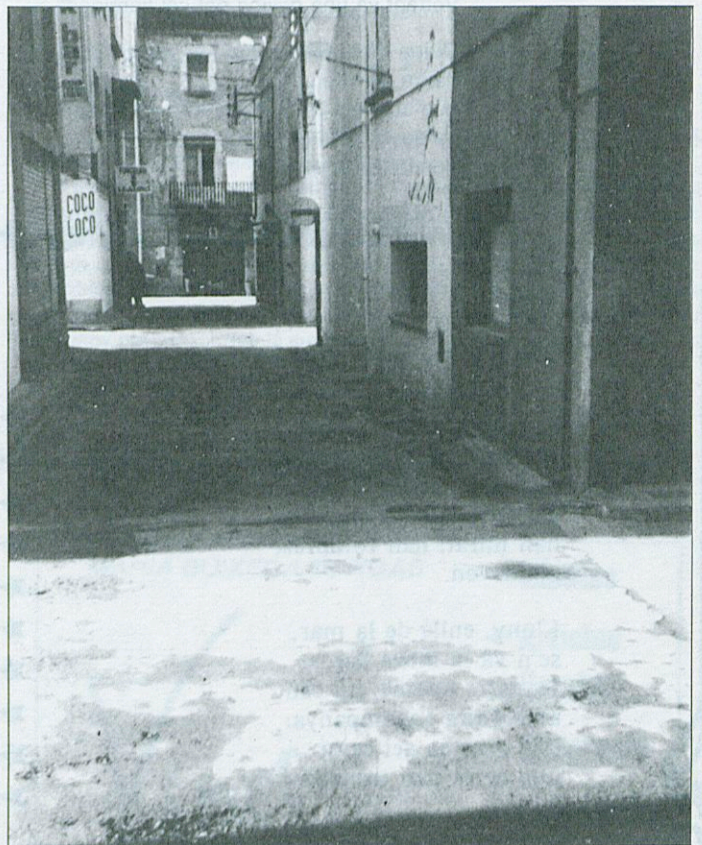
¿SE'NS RETORNARÀ LA RIBA DELS PILONS EN EL SEU ESTAT ORIGINAL UNA VEGADA ACABADES LES OBRES DE L'EMISARI SUBMARI? CAL VETLLAR PERQUÈ NO SE'NS DESTRUEIXI NI TAN SOLS UN PAM D'AQUESTS RACONS EXTRAORDINARIS I IRREPETIBLES. ALTRA COSA, SERIA UN ATEMPTAT IMPERDONABLE A LA NOSTRA PRÒPIA ESSÈNCIA. COMPTE, ESCALENCES RESPONSABLES!

Ens han arribat queixes reiterades sobre la manca de puntualitat en l'obertura de les portes d'accés als dispensaris municipals, circumstància que obliga als pacients a romandre llargues estones a peu dret i a l'aire lliure, amb les lògiques molèsties i incomoditats, incrementades en aquests casos pels problemes de salut de les persones que ho sofreixen. Des d'aquí demanem que s'arbitrin urgentment les mesures adequades (p.e.: responsabilitzar, tal com es fa en els serveis d'urgència, a la policia municipal d'obrir puntualment els accessos) perquè no tornin a repetir-se situacions semblants.

Encara que la situació del paviment i les voreres de molts dels nostres carrers deixen molt que desitjar, n'hi ha que presenten un estat veritablement lamentable. Tal és el cas del "carrer de l' Avi Xaxu", sobretot en el tram inicial, en direcció al passeig; l'asfalt està caient a trossos i les voreres no hi són o han desaparegut en molts llocs. Urgeix una cura d'urgència abans que els mals no siguin més greus i, per tant, l'arranjament més difícil i costós.

L'ENCIS DE L'ESCALA

(Sardana de Pere Fontàs
Lletra de Joan Sisamon)

Es a punta d'alba, dolçament,
quan batega el cor;
il·lusió brollada, encantament,
per la vida que sospira
i canta amb ver enyor.
Ran de l'ona neix L'Escala, bella flor,
banyada per la llum,
petxina del mar blau.
Flaire dolça, encís sublim d'amor,
torrada pel sol d'or.
Voltant va una gavina pel cel lluminós...

Quina mena de cançó que sento
dintre del meu cor,
que aclareix per sempre el pensament
bategant sota el vent...!
Vénen les ones

cantant dolçament;
canta el pescaire
portant peix d'argent;
canta la barca
mirant l'horitzó,
canta la vila
la dolça cançó...
Quin perfum, quina gaubança,
quina mena de remor
que fa el mar, tot ell bonança,
com la joia d'un petó!
Mar esvalotat
tot engrescador;
mar enjogassat
ple de pau,
tot ell blau, ple de pau...!
Matinet a punta d'alba
es desclou l'amor precís.
Vila de color de malva
duc al cor ton encís!

CANCÓ DEL MATÍ ENCALMAT

El sol ha anat daurant
el llarg somni de l'aigua.
Aquests ulls tan cansats
del qui arriba a la calma
han mirat, han comprès,
oblidaven.

Lluny, enllà de la mar,
se'n va la meva barca.
De terra endins, un cant
amb l'aire l'acompanya:
"Et perdràs pel camí
que no té mai tornada."

Sota la llum clement
del matí, a la casa
dels morts del meu vell nom,
dic avui: "Sóc encara."
M'adormiré demà
sense por ni recança.
I besarà l'or nou
la serenor del marbre.

Solitari, en la pau
del jardí dels cinc arbres,
he collit ja el meu temps,
la rara rosa blanca.
Cridat, ara entraré
en les fosques estances.

J. BARCELÓ I MATAS

MILLORES A LA CARRETERA ENTRE ALBONS I L'ESCALA

Durant les últimes setmanes s'han portat a terme unes obres i millores a la carretera que comunica les poblacions d'Albons i l'Escala, concretament després de la urbanització del Camp dels Pilans, i més exactament el tram situat entre els dos ponts.

Es tracta d'una millora molt necessària, ja que el trajecte entre les dues poblacions, en el punt referit, presentava una certa perillositat doncs la carretera era força estreta i de poca visibilitat.

Les obres han consistit en un eixamplament de la calçada que, al mateix temps, ha estat aixecada en uns cinquanta centímetres i presenta un aspecte molt renovat que, una vegada totalment acabat el treball, possibilitarà un accés molt més còmode i molt menys perillós.

En el moment de lliurar aquest escrit, i després d'haver procedit a aplanar el tram nou de carretera, s'ha començat ja a asfaltar-lo.

PREPARANT LA TEMPORADA TURÍSTICA

El Patronat de Turisme, Costa Brava-Girona, ha editat últimament uns artístics i molt ben encertats posters, on hi figura com a tema monogràfic un sector de les platges d'Empúries amb les pinedes, l'edifici i les muntanyes nevades al fons. La fotografia és feta, sembla ésser, durant l'hivern.

En primer terme, i gràcies a la màgica fotogràfica, hi apareix la nostra tranquil·la i sòlida roca del cargol.

La mateixa fotografia serveix de portada d'un llibret, també editat per l'esmentat Patronat, que recull meravelloses perspectives, a través de les quals el turisme del mar i el de la muntanya es donen la mà.

A aquestes altures, aquesta propaganda, en la qual l'Escala, hi juga un paper important, ja s'està repartint per tot Europa on, donades les baixes temperatures, és d'esperar despertat l'interès de cares al proper estiu per a passar les vacances en unes zones més càlides, entre les quals s'hi compta, òbviament la nostra Costa Brava.

ENHER CANVIA D'OFICINES

El dia 15 de desembre, la companyia elèctrica ENHER traslladà les seves oficines, fins ara al carrer Santa Màxima, a l'Avinguda de Girona núm. 39.

Com ja vàrem informar en el seu dia, el mes de juliol la Companyia ENHER adquirí els drets a l'anterior FECSA, que va ocupar les esmentades oficines del carrer Santa Màxima durant molts anys, on s'hi traslladaren procedents dels baixos de Can Gou, carrer Maranges cantonada Santa Màxima, oficines que eren regentades pel Sr. Joan Clos.

CURSOS DE FORMACIÓ PROFESSIONAL PER A ADULTS

Previ repartiment de propaganda de fulletons verds tamany

quartilla, el dilluns 19 de gener tingué lloc a la sala d'actes del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova una reunió informativa i de sol·licituds relativa a uns cursos de formació professional en les modalitats següents: administratiu, informàtica, tècnica, hosteleria i culturals (idiomes, graduat, dibuix, cultura general, etc...)

MÉS INFORMACIÓ SOBRE EL CONFLICTE DE LA PESCA

En un Noticiari Local de finals de l'any 86 ens fèiem ressó del problema i, fins i tot, centrava l'interès de l'entrevista habitual de L'Escalenc del mes passat.

I no cal dir que en els darrers dies, en plenes negociacions, el tema és més noticable que mai.

El diputat al Parlament de Catalunya, Manel Nadal, adreçà un escrit al director general de Pesca Marítima, sol·licitant-li un estudi comparatiu dels dies d'activitat de la Confraria de l'Escala en relació a d'altres, manifestant que "aquestes inclemències provoquen una greu crisi del sector pesquer, ja que poden sortir a pescar menys dies que els de la resta de la costa catalana. Llavors, caldria trobar la fórmula que subsanés aquesta discriminació. Penso que l'estudi es pot realitzar d'una forma fàcil i poc costosa i que, per tant, els pescadors de l'Escala podran conèixer una reposta ràpida i satisfactòria per a les seves aspiracions".

Les xifres presentades per la Confraria de l'Escala són prou eloqüents. Les teranyines dels pescadors han realitzat una mitjana setmanal de 2,25 calades l'any 82, 1,93 calades l'any 83, 2,39 calades l'any 84 i 2,35 l'any 86, mentre que els tresmallers han pogut anar a pescar uns 2,78 dies per setmana durant l'any passat.

De tot això, i resumint, se'n desprèn que els pescadors de l'Escala no poden sortir a exercir el seu treball els dies mínims necessaris per assegurar la rendibilitat de llur ofici.

Les últimes notícies de què disposem semblen indicar que el Director General de Pesca de la Generalitat, Sr. Edelmir Salichs, veu bé la petició dels pescadors escalencs de poder sortir a la mar els divendres i des del primer moment es mostrà obert al diàleg.

Durant la darrera setmana de gener —que és quan lliurem la notícia— el Director General de Pesca tractà el tema amb el conseller Sr. Josep Miró i Ardèvol, i en qualsevol cas, la resolució del tema no serà oficial fins d'aquí uns quants dies.

DOS ANYS DESPRÉS, A L'ESCALA TORNÀ A NEVAR

Com a gairebé la totalitat del territori català i a la major part de la zona nord de la península, a l'Escala tornà a nevar.

En efecte, dos anys després d'aquell fred gener del 85, amb nevades, glaçades i temperatures autènticament insòlites, la nostra població va despertar blanca el matí del 14 de gener i, tot i que tornava a nevar una mica més un parell de dies després i que la circulació de vehicles quedà interrompuda fins el cap de setmana pel que fa a les carreteres comarcals i a la nacional més pròximes, enguany podem dir que la situació no s'agreuja pas massa i ben aviat es tornà a la normalitat.

SASTRERIA

Vilabrú

MARIA BUIXEDA BURGAS

C/. Empúries, 19
C/. Calvari, 20
Teléf. (972) 77 01 85
L'ESCALA (Girona)

- Mobles
- Articles Bambú
- Decoració
- Cistelleria
- Regals
- Bosses

CARNAVAL 1987

La Comissió Organitzadora de les Festes de Carnaval, a la nostra vila, ha tingut la gentilesa de fer-nos arribar el detall dels actes que s'han de celebrar enguany. Tot i que seràn degudament publicats en els programes i en el butlletí, ens sembla adient deixar-ne constància a L'Escalenc. Diu així la nota:

CONVIT

Vilatans i rodamons:
Amics de la xerínola, us convidem un any més a la gresca d'un nou Carnaval: Sortiu al carrer! Disfresseu-vos!
Gaudiu de la folllia d'aquestes dates i foteu el que volgueu, que per Carnaval, tot shi val!!!
Aquí teniu el que hem preparat:

- Nit a les 10** **DIVENDRES, 27 de febrer**
ARRIBADA DE "CARNESTOLTES"
Concentració i sortida de disfresses a la Plaça Víctor Català, per acompanyar en Carnestoltes. Cercavila fins al C.E.R., amb Correfocs i el grup d'animació "ROVELLS D'OU".
- Nit a 2/4 d'11**
"Ball de dones", amenitzat pel conjunt "CIMARRON".
Al final del ball **Gran Xocolatada**
- Matí a 2/4 de 10** **DISSABTE, 28 de febrer**
Despertada amb el grup "ROVELL D'OU".
Concentració i sortida de disfresses de la Plaça Víctor Català.
- Matí a les 12**
Sardanes a la Riba, a càrrec de la cobla **BAIX EMPORDÀ**.
- Tarda a les 4**
Cercavila Infantil. Concentració i sortida de disfresses de la Plaça Víctor Català. Arribada al C.E.R. i espectacle a càrrec de "ROVELL D'OU" i "ANGEL DABAN".
- Nit a 2/4 d'11**
BALL DE CARNAVAL, amb l'orquestra "GIRAVOLT".
Concurs de màscares - Cremat per a tothom.
- Matí a 2/4 d'11** **DIUMENGE, 1 de març**
GRAN RUA de comparses, carrosses i disfresses, amb premis.
Concentració i sortida: Ronda del Pedrò.
Acompanyarà la "BANDA MUSICAL DE BLANES".
- Matí a les 12**
GRAN SARDINADA, a la Riba.
- Tarda a les 5**
CERCAVILA. Concentració i sortida a la Riba.
Arribada al C.E.R. i espectacle pel grup "FLIC.FLAC".
- Nit a 2/4 d'11**
GRAN BALL DE DISFRESSES, amb el conjunt "EL TREN DE LA COSTA". Trencada d'olles.
Cava i galetes per a tothom.
- Nit a 2/4 d'11** **DILLUNS, 2 de març**
GRAN BALL; AMB EL CONJUNT "SETSON I BLAS".
Concurs de barrets amb premis pels guanyadors.
Pinyata, Garnatxa i Vi Ranci - Sorteig de Carnaval.
Lliurament dels premis de la RUA i del Concurs de Comerços.

APROFITEU-VOS-EN QUE SÓN QUATRE DIES!!!

SARDANES

En la Trobada de les Agrupacions Sardanistes de les Comarques Gironines, celebrada el dia 24 de gener a Cassà de la Selva, un dels punts de la qual era el de renovació de Junta, després de ser-li presentat un plec de signatures, demanat-li que continués en el càrrec, va tornar a ser reelegit com a president de l'Entitat, l'escalenc Quiment Hostench. Enhorabona!

A la mateixa reunió varen ser lliurats els butlletins de l'Agrupació corresponents a la temporada 1987, on com cada any, hi trobem

-entre altres detalls- les col·laboracions de les diferents poblacions que la integren. A la de la nostra vila, que comenta la migrada assistència d'escalencs a les manifestacions sardanistes, fet que, lamentablement, no és gens favorable per a mantenir una ben guanyada tradició, hi ha un paràgraf que diu textualment: "Per acabar-ho d'emboïcar, tenim a l'Escala dues agrupacions sardanistes: la que va deslligar-se del C.E.R. i la que es va formar a l'Entitat per tal de substituir-la, les quals no tenen cap mena de lligam entre elles i una manera de pensar i actuar molt diferent. El fet de portar incomprendiblement totes dues el nom de "l'Avi Xaxu", proporciona una sèrie d'inconvenients, confusions i malentesos, de cap manera beneficiós per la bona marxa dels esdeveniments sardanistes de la població".

Ja teníem notícia que els components de l'Agrupació que no actua dins la disciplina del C.E.R., varen tenir cura de legalitzar la seva situació a l'inscriure uns Estatuts en el Registre d'Associacions de Girona de la Generalitat de Catalunya (Secció 1a., nº 1.281 de data 4 d'abril de 1986). Posteriorment ho han completat registrant la denominació "AGRUPACIÓ SARDANISTA AVI XAXU DE L'ESCALA" així com el distintiu corresponent (números 1.169.317 i 1.169.318) en el Registre de la Propietat Industrial.

Pel que fa a l'Agrupació Sardanista del C.E.R., han sortit ja publicades les activitats que s'han de portar a terme, sota la seva organització, durant l'any 1987, la primera de les quals va celebrar-se ja el dia 25 de gener "ANIVERSARI AVI XAXU", a les dotze del migdia a la Placeta del Monument a "l'avi Xaxu", amb ballada a càrrec de la cobla **La Flama de Farners**. Les altres programades són les següents: 28 de febrer "CARNAVAL", Audició de Sardanes, a les 12 del migdia a la Riba, cobla **Baix Empordà**. 29 de març "VIIè APLEC A CINC CLAUS". Matí: concurs d'arrossada. Tarda a 2/4 de 5 Audició de Sardanes, cobla "La Principal de Llagostera". 26 d'abril "NOCES D'OR I D'ARGENT". Audició de sardanes a les 12 del migdia a la Plaça de l'Església, cobla **Foment de la sardana**. 17 de maig "AUDICIÓ DE SARDANES", a les 4 de la tarda, a La Clota, cobla **Flama de Farners**. 7 de juny "XIIè APLEC DE LA SARDANA" al Passeig Lluís Albert, cobles **La Principal de Barcelona, Vila de Blanes, Selvatana i Ciutat de Girona**; nit ball i elecció de la **Pubilla de la Sardana 1987**. 12 d'octubre "APLEC AL CAMP DELS PILANS" Audició de Sardanes, a les 4 de la tarda, cobla **La Flama de Farners**. 30, 31 d'octubre i 1 de novembre **VENDA DE CASTANYES TORRADES**, a la Platja. 8 de novembre **APLEC DE SAN MARTÍ D'EMPÚRIES**. A 2/4 de 5 de la tarda Audició de Sardanes amb la cobla **Ciutat de Girona**. Tradicional castanyada i rifa de tres paneres.

DURANT ELS FESTES NADALENQUES LA TRADICIONAL QUINA ALS LOCALS DEL C.E.R.

26 de desembre "SORTEIG DEL MONUMENTAL TORTELL-SORPRESA", Audició de sardanes a la Riba, a les 12 del migdia, amb la cobla **Foment de la Sardana**.

FUTBOL

Resultats del mes de gener:

Benjamins

Dia 25 St. Pau Figueres - L'Escala, 1-4

Alevins

Dia 4 Calella P. - L'Escala, 1-4
Dia 24 L'Escala - Verges, 2-2

Infantils

Dia 4 Coma Cros - L'Escala, 6-1
Dia 24 Palamós - L'Escala, 3-1

Juvenils

Dia 4 Arbúcies L'Escala, 3-1
Dia 11 L'Escala - Penya Sport S.F., 1-2
Dia 25 Olot - L'Escala, 7-2

Tercera Regional

Dia 4 L'Armentera - L'Escala, 5-0
Dia 11 L'Escala - Esclanyà, 3-2
Dia 25 Viladamat - L'Escala, 1-0

Primera Regional

Dia 4 L'Escala - Arbúcies, 6-1
Dia 11 Anglès - L'Escala, 4-0
Dia 18 L'Escala - Massanet S., 2-0
Dia 25 L'Escala - Besalú, 4-0

PENYA BLAUGRANA DE L'ESCALA I COMARCA

Els socis de la Penya, varen rebre la darrera setmana de gener la informació referent a l'anada a Montserrat, el dia primer de febrer, amb el detall dels actes a celebrar-hi amb motiu de la benedicció de la bandera de la Penya. Al mateix temps se'ls convidà a assistir al bufet-fred que ha de tenir lloc el dia 20 de febrer, a dos quarts de deu del vespre, en ocasió de la VIII Assemblea General Ordinària, que ha de celebrar-se en el Restaurant **El Roser**, amb el següent ordre del dia: 1) Estat de comptes. 2) Marxa general de la Societat. 3) Projectes, suggeriments dels associats. 4) Precs i preguntes. 5) A la Fi de Festa, cantada d'havaneres a càrrec del grup OREIG DE MAR DE L'ESCALA.

Tot sovint hem de publicar la desaparició d'un escalenc, que les seves qualitats l'han fet mereixedor del nostre aprecí i admiració. En aquesta ocasió qui ens ha deixat es Francesc Poch i Donjó, conegut arreu com en "Panxo", que morí el propassat 27 de gener a l'edat de 83 anys. Reposi en pau.

ART

El dissabte, dia 31 de gener, els organitzadors de la VI MOSTRA COL·LECTIVA D'ART ESCALENC varen lliurar, com és habitual cada any, en nom de tots els participants en l'exposició, un petit obsequi al propietari de les Galeries Mestral, Frederic Ballester, en agraïment a la seva inestimable col·laboració en cedir-los de manera incondicional i totalment desinteressada el seus magnífics locals.

PRESENTACIÓ DEL DISC «BATEC D'OCELLS» DE JOSEP TERO

El 14 de març d'enguany, a les 10 del vespre, en Josep Tero presentarà el seu primer disc, abans que a cap altre lloc, aquí, a l'Escalà.

Ens plau, des d'aquestes pàgines, celebrar l'aparició d'aquesta seva primera obra enregistrada, desitjant-li, al mateix temps, que continuï tenint la bona acollida que han rebut les seves actuacions, tant a les nostres comarques com en la seva recent estada a Huston, Nova York i Los Angeles, on ha fet un seguit de recitals en les respectives universitats. Al mateix temps l'encoratgem a tirar endavant i esperem celebrar junts moltes altres presentacions.

TENNIS TAULA

Lliga nacional de segona divisió

Aquests són els darrers resultats:

- 10-1-87 CER Anxoves l'Escalà 5 – Basauri 1 (Palau 2, Fajardo 2, J. Mª Guanter 1).
- 17-1-87 Lumen-Villegas (Calella), 0 – CER A. l'Escalà, 5 (Junyent 2, Palau 2, Fajardo 1).
- 18-1-87 Ripollet, 5 – CER A. l'Escalà, 2 (Junyent 2, Palau 0, Fajardo 0).
- 25-1-87 Cassanenc, 1 – CER A. l'Escalà, 5 (Fajardo 2, Palau 2, Sues 1).

Quan ja ha començat la segona volta, les posicions han quedat ja força més definides i el TT Ripollet i el CER Anxoves l'Escalà, tots dos amb un sol partit perdut, encapçalen el grup parell zona nord de la lliga nacional de segona divisió. Del sempre difícil desplaçament a Barcelona, cal destacar la victòria clara a Calella per 5-0 i la derrota a Ripollet per 5-2, si bé encara hem de rebre la visita dels dos equips que, de guanyar-los o seguir mantenint la segona posició (de moment cedim el liderat per "gol average") optaríem a la promoció d'ascens a primera divisió que enguany tant busquem, després de la incorporació d'en Ramon Junyent, un dels millors jugadors del tennis taula català i espanyol dels últims anys, amb un joc molt espectacular que, a més d'ésser efectiu, dóna gran vistositat.

Equips primeres

Aquests són els darrers resultats:

- 9-1-87 21 Canvi 5, 1 – CER Anxoves l'Escalà, 5 (Fajardo 2, F. Guanter 2, Pous 1).
- 16-1-87 CER A. l'Escalà, 5 – Foment la Bisbal, 0 (W.O.).
- 23-1-87 Cassanenc, 2 – CER A. l'Escalà, 5 (Fajardo 2, Sues 2, J. Mª Guanter 1).

Ha acabat ja el provincial de primeres i el CER Anxoves l'Escalà, amb gran facilitat, guanyant amb molt de marge tots els partits jugats, s'ha proclamat, un any més, campió provincial.

Equips terceres

Aquest són els resultats dels dos últims partits jugats:

- 16-1-87 CN Figueres, 5 – CER A. l'Escalà, 3 (Surrell 2, Caparrós 1, Moreno 0).
- 23-1-87 CER A. l'Escalà, 3 – AE S. Gregori, 5 (Surrell 2, González 1, Hernández 0).

Recordem que en aquesta categoria hi juguen infantils que han començat aquesta temporada i la prova els serveix de cares al provincial infantil que s'iniciarà properament. De tots ells, l'Albert Surell és el jugador que més puntua.

Equips juvenils

Aquests són els darrers resultats:

- 10-1-87 CER A. l'Escalà, 3 – Cassanenc, 5 (J. Mª Guanter 2, Surell 1, González 0).
- 17-1-87 TT Palafrugell B, 5 – CER A. l'Escalà, 4 (J. Mª Guanter 3, Surrell 1, Caparrós 0).
- 24-1-87 TT la Bisbal, 2 – CER A. l'Escalà, 5 (J. Mª Guanter 3, Surell 2, González 0).

Molt mala campanya està portant a terme l'equip juvenil, amb una sola victòria de sis partits jugats i les baixes –algunes per lesió i d'altres perquè alguns han deixat d'entrenar, han fet que en els darrers partits s'hi haguessin d'incloure dos infantils a l'equip.

Fèlix Guanter

AJUNTAMENT DE L'ESCALA ★ ★ ★ ★ ★
POLICIA MUNICIPAL

Relació dels serveis desenvolupats per aquest servei de Policia durant l'any 1986

Accidents de circulació	191
Aldarulls a la via pública	75
Aldarulls a vivendes (familiars o veïnals)	46
Ajuda en incendis	47
Ajuda a transeünts necessitats	79
Anomalies a la via pública	180
Atemptats a agents de l'Autoritat	1
Detencions per delictes contra la propietat	44
Detencions per altres delictes	54
Denúncies per infracció al Codi de la circulació	1.342
Denúncies per infracció a les Ordenances Municipals	36
Diligències o Atestats Judicials	223
Informacions al ciutadà na per telèfon	1.542
Informacions al ciutadà na per les patrulles	923
Localització d'infants o ancians perduts	58
Recuperació de cotxes robats	15
Recuperació de motos	19
Recuperació de ciclomotors i bicicletes	16
Hores de serveis en regularitzar la circulació	771
Ajudes en salvaments	29
Serveis metges (urgències)	935
Serveis farmàcia	380
Serveis de la patrulla d'auxili	154
Trobada d'objectes a la via pública	125
Quilòmetres recorreguts per les patrulles P-1 i P-2	108.624
Quilòmetres de la patrulla d'auxili	15.370
Total de Quilòmetres dels vehicles del servei	123.994
Vehicles retirats per la grua per infracció al Codi de la circulació	48
Vehicles auxiliats (mecànic, grua, etc)	84

REFRANYS DE MAR

– La mar a l'amic posa en oblit.– A pescador de canya i a moliner de vent, no els cal pas notari per fer testament.

DEFINICIONS

– La consciència és allò que us fa mal tot i sentint-vos bé (AFH).
– Dos xerraires poc aniran lluny junts (Esp).

ACUDITS

– El professor de química inscriu la fórmula $\text{NO}_3 \text{H}_2$ a la pissarra i de cop i volta es gira apuntant l'índex vers un alumne distret:
– Tu, Rafeques; què significa aquesta fórmula?
– Aquesta fórmula significa... significa... hmm; vatúa la memòria; i això que ho tinc a la punta de la llengua!
– Doncs t'aconsello d'escupir tot seguit, car es tracta d'àcid nítric!
– A un home cèlebre se li demanà un dia si creia en la sort.
– Segurament que hi crec; sinó, com ens explicaríem la popularitat d'aquells que un no estima?

CONSELLS DOMÈSTICS

– L'aigua de mar és el millor brou per a preparar plats de peix fresc especiats o envinats. Feu-la bullir; tireu-hi el peix o les gambes. La sorpresa us serà agradable.
– No tireu la fullaraca dels raves; us milloraran la sopa de llegums. Feu-la coure amb els llegums i després de 20 minuts de cocció passeu la barreja al molinet. Assaoneu. Torneu a escalfar i al moment de servir afegiu-hi una cullerada grossa de crema fresca de llet.

CAP NACIÓ POT DIR-SE POBRE
SI PER LES LLETRES RENEIX:
POBLE QUE SA LLENGUA COBRA
SE RECOBRA A SÍ MATEIX

Marian Aguiló

CONILL AMB CARGOLS

UNA vegada ben nets els cargols es bullen amb herbes aromàtiques (farigola, llorer, etc.) i una ceba sencera picada amb un clau d'espècia.

S'agafen els conills i després de netejar-los i tallar-los a trossos es saltegen en una cassola amb oli una vegada assaonats amb sal i pebre. Lentament es va daurant i s'hi afegeix la carrota, una ceba trinxada, uns grans d'all també trinxats i un "bouquet" d'herbes aromàtiques amb mig bitxo. Es mulla tot amb brou o aigua, s'hi tiren els cargols ben escorreguts i es deixa coure.

En un morter es piquen sis grans d'all, força julivert i oli d'oliva i al moment d'anar a servir el guisat es tira aquesta picada pel damunt remenant-ho amb molta cura.

Es serveix en cassola de terrissa.

Ingredients: 2 conills, 2 cebes, 2 carottes, 2 quilos de cargols, alls, oli, herbes aromàtiques, bitxo, julivert.

NO DIGUEU:

Colmo
Columpi
Comadrona
Combatir
Comendador
Comodín
Companyerisme
Componenda
Composar
Compostura
Concebit, concebida
Concebir

DIGUEU:

Súmmun
Gronxador, trapezi
Llevadora
Combatre
Comanador
Jòquer
Companyonia
Adob, combinació
Comondre
Actitud, gest, disposició
Concebut, concebuda
Concebre

GASTRONOMIA

TARTA DE CEBA

Per a 4, 5 o 6 persones

Temps de preparació: 15 minuts
Temps de cocció: 45 minuts

Ingredients per la pasta: 250 gr. de farina, 3 o 4 cullerades d'aigua, 125 gr. de mantega.

Ingredients pel guarniment: 1 Kg. de cebes pelades i esmicolades, 2 cullerades d'oli, 150 gr. de crema fresca de llet, 1 vas de llet, 3 ous, 1 cullerada de fècula, 75 gr. de llardons fumats, sal; (i pebre si es vol).

Feu una pasta fullada amb els 3 ingredients primers. Feu-ne un motlle de tarta. Feu fregir la seba en oli calent; quan aquesta serà transparent i reblanida, tireu-hi la fècula i barregen. En una cassola a part, barregeu els ous (clara i tot) amb la llet, la crema, les cebes, la sal, (i el pebre si en voleu). Tireu-hi la pasta; escampeu-hi els llardons i feu coure durant 45 minuts, aproximadament, en el forn bastant calent.

QUAN ÉREM INFANTS

ANY 19

(De dalt a baix i d'esquerra a dreta).

1ª **FILA:** Josep Pujol - Joan Payet - Moisès Vilà - Miquel Genové - Joan Vilabrú Ximínis - Miquel Juhé - Joan Mateu - Paco Fumadó - Joan Vilabrú - Joan Llop.

2ª **FILA:** Martí Sureda - Josep Casas - Juan Gonzalez - Joan Andreu - Ramiro Molinas - Joan Poch - Gumersindo Juli - Salvi Sallés - Martí Guillot - Pere Lau.

3ª **FILA:** Josep Salvat - Pere Galindo - Josep Castañes - Josep Mª Palau - Joan Vicens - Joan Sabatè - Francisco Sala - Ramiro Palau - Martí Bruguera.

4ª **FILA:** Enric Baix - Joan Colomeda - Josep Ramió - Jaume Pimàs - Jaume Mas - Félix Sastre - Rafel Artigas.

5ª **FILA:** Antonio Figueras - Quimet Sureda - Jaume Sala - Francisco Artigas.

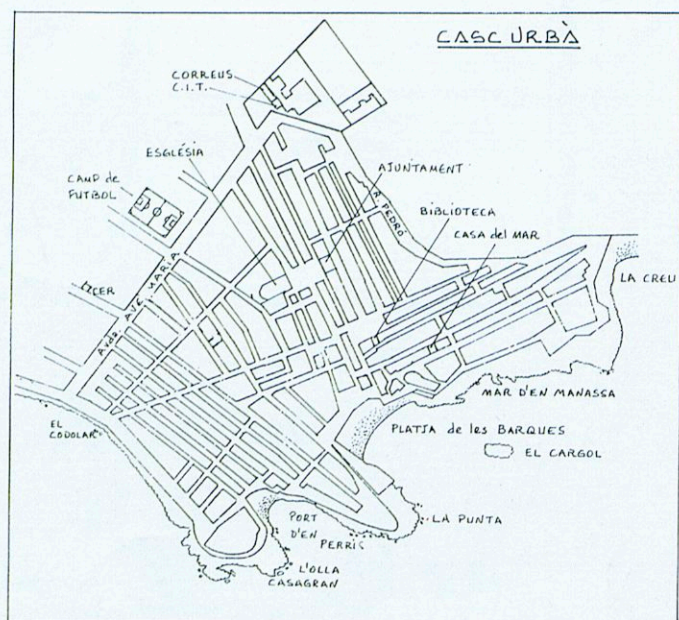
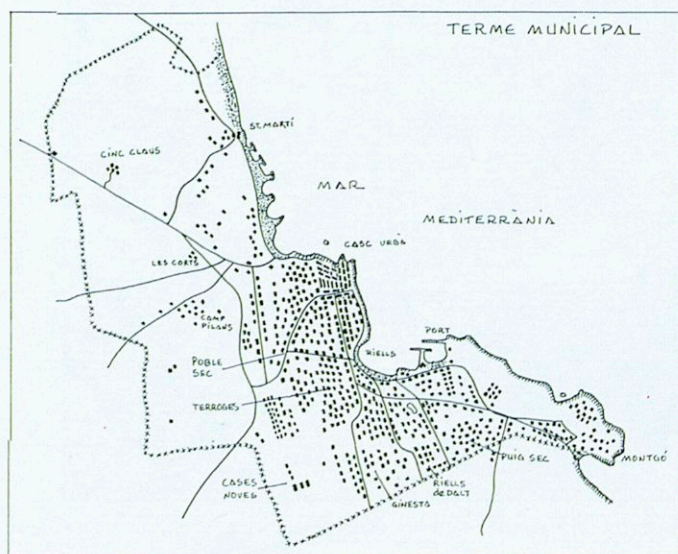
SR. MESTRE: JOAN ADROHER

GEOGRAFIA LOCAL (VII) POBLACIÓ

Fins als anys 60, la població escalenca es concentrava en el nucli urbà. Els únics que habitaven els afores eren pagesos que vivien a Les Corts, al llogarret de Cinc Claus i en masies. També cal destacar el nucli de Sant Martí d'Empúries.

És a partir dels anys 60, coincidint amb el boom turístic i amb l'augment de població, quan es construeixen les noves barriades del Poble Sec, Muntanya Blanca i altres destinades a habitatge de noves famílies escalenques. Més tard, i destinades a la venda i lloguer, sorgeixen noves urbanitzacions al llarg i ample de tot el

terme municipal, especialment de la zona sud del nucli urbà. Aquestes vivendes són habitades, a l'estiu, per turistes. A l'hivern algunes famílies escalenques també hi viuen, fent que la població sigui més repartida i que cada dia quedin més cases del casc urbà deshabitades.

Formen el nucli urbà totes les cases construïdes entorn de l'església i la platja, lloc aquest últim que serví de refugi als primers pobladors fundadors de la nostra vila ara fa uns 300 anys. El casc urbà queda limitat per la Ronda del Pedró i l'Avinguda de l'Ave Maria.

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA Nº 59

